

SZEGED

Ára
10 fillér.

SZEGED
1913 XII/22
1. évf. 46sz.

Megjelenik minden hétfőn a reggeli órákban.

Egyes szám ára 6 fillér.

Előfizetési ára egész évre helyben 3 korona, vidékre szállítva 4 kor. Kiadóhivatal: Szeged, Kelemen-utca 5. Kiadóhivatali telefon 10-60.

Heti lap.

Szerkesztő: a szerkesztő bizottság.

Szerkesztőség: Szeged, Kelemen-utca 5 szám. Szerkesztőségi telefon 10-60. Szerkesztőségi órák hétköznapokon d. u. 3-5, egyébként d. e. 1/2 9-1/2 10. A vasárnapi tudósításokat, expresszleveleket és táviratokat a kiadóhivatal címére kérjük küldeni. Lapzártá vasárnap este. ::

A Magyar Labdarugók Szövetsége Délmagyarországi Kerületi Bizottságának, az Orsz. Cserkész-Örszem Szervezet Szegedi Bizottságának és a Gyöngyösi Atlétikai Clubnak hivatalos lapja.

Sursum corda.

„És feljöve az esthajnal csillag — és vezeté vala a napkeleti bölcseket a távol országok felé. És a bölcsek menének a csillag után, miglen az megállá Betlehem kis házikója előtt, hol az akol jászlában megtalálák, akit keresének. És leborulának a jászol előtt, mert megszületett a „Szeretet — az Igazság — az Élet“.

Hol vagy esthajnal csillagom, mely elvezetel bennünket ma: a Szeretet ünnepén — el oda, hol megszületett az Igazság — a Szeretet? Hol nincs könnyü — csak mosoly, hol nincs fájdalom, csak öröm, hol nincs pusztulás, csak élet, hol nincs gyűlölet, csak örök, kiapadhatlan Szeretet.

Hol vagy esthajnalcsillagom, mely elvezeted a jövő Magyarországot, imádot hazám életerejét, ifjúságát a Szeretet országába — hol megtanulják egymást szeretni, becsülni — egyesülni egy nagy cél eszméjében. Mindnyájunk közös imája, hazánk jövője érdekében gondolkodni — cselekedni — szeretni.

A Szeretet nagy, mindent magába foglaló szent ünnepén szölok hozzátok édes jó fiaim: „Sursum corda“ fel a szivekkel! Nyissátok meg a ti romlatlan, kristálytisza sziveiteket és áradjon abból az örök Szeretet. Fel a szivekkel — dobjátok ki élteitek hajójából az örök terhet, az irigység szülte bosszu, rosszakarat kesertü, áldatlan gondolatát. Ne töltsé meg sziveiteket, csak az Élet, az Igazság, az örök Szeretet áldástadó — áldástadó fel-emelő tudata, érzése. Fiaim! Fel a szivekkel — az örök

Igazság, az örök Szeretet nevében.

A Szeretet ünnepén egyesüljön szívetek minden gondolata egy szent, dicsőbb eljövendő jövő gondolatában. Acélozza meg sziveiteket, mely immáron kidobva minden harag, gyűlölködés — irigység — az örök Szeretet. És ha egyesültök, menjünk a mi esthajnalcsillagunk után és keressük és meg fogjuk találni a Szeretet orszagát, hol ma a Szeretet nagy ünnepén, születend meg az új Magyarország. Ezért, fiaim „Sursum corda“.

Kovács Üdön úr.

A bíró-kérdéshez.

Kedves Szerkesztő Uram!

A bírói intézmény reformjáról kér Ön egy pár sort tőlem, pedig — méltóztassék elhinni — nem annyira ennek az intézménynek a megreformálására, mint inkább a közönségnek, a játékosoknak helyes sportszellemben való nevelésére van nagy szükség.

Biráink átlaga — erre joggal lehetünk büszkék — megtelet akármelyik nemzet játékbírói átlagának, még az angolokénak is!

Két-három évvel ezelőtt még hencseregnek tartottunk volna ny kijelentést, de azóta már látunk egy Shumahert is nálunk bíráskodni és semmivel sem mutatnak többet, mint a mi bíráink. Pedig az angol bíró hazájában mindig két kiváló bíró, mint határbíró segédkezése mellett bíráskodik, míg nálunk a játékbíró igen gyakran két klubember vagy két, egyik

vagy másik szín irányba fogult gyerek segédkezésével vezet le néha igen fontos mérkőzéseket.

Nem mondom, hogy a bírák intézményében nem volna semmi, ami javításra szorulna, csak azt nem hagyhatom szó nélkül, hogy minden bajért, ami a mérkőzésen előfordul, a bírákat okolják. Utóvégre ők is emberek, akik csak két szemmel vannak megáldva s csak azt láthatják, ami a szemük előtt történik, bár a gyakorlott bírónak már megvan az a tulajdonsága, hogy úgy helyezkedik, hogy lehetőleg az egész játéktér, de különösen az a rész, ahol a játék folyik, a szeme előtt lehessen.

Igaz az a panasz a bírák ellen, hogy a játékszabályok egyes pontjait többfeleképpen magyarázzák. Igaz az is, hogy még kiválóbb bíráink is gyakran beleesnek abba a hibába, hogy nem szándékos szabálytalanságokat is lefűtyülnek. Ez anomáliák megszüntetését csak az u. n. bírói előadásoktól lehetne várni. A bírák bizottsága ily előadások tartását tervezi már e télre. Kérdés azonban — ismerve a mi embereinknek az ily dolgok iránti fásultságát — nem marad-e a terv csak terv?

Azt is rebesgetik, hogy meg kellene alakítani a bírák testületét, amely talán könnyebben is tudná kezelni a bírák ügyeit; könnyebben rendezné az ily előadásokat — no meg adandó alkalommal jobban megvédené a bírák érdekeit, mint teszi ezt jelenleg a bírák bizottsága. Ezekre csak azt válaszolhatom: volnának csak az illetők benn a bírák bizottságában, tárgyalnák azt a sokszor, igen sokszor nagyon is türes feljelentéseket, érintkeznének állandóan a mi bíráink nagyobb részével, tapasztalnák, hogy mennyire fiatal, könnyen hevülő, tapasztalatlan játékbíráink igen tekintélyes része. S ez csak azért

van, mert az öregebbek — látva a sport borsiben azt a sok, klubleveleke eszközzeiben nem valóatos, gyakran még a külszín is felidőző politikát — ettől megcsöndösödve, félreállanak a küzdőtérrel. Méltóztassék a játékbírák névsorát átolvasni, mennyi nagy név, mennyi harcosa a sportnak, s hány bíráskodik közülök? Talán hét—nyolc! Pedig ha ezek szerepelnének, ha ezek résztvennének abban az ugynevezett bírák testületében, nem kellene attól tartani, hogy avatatlank kezébe kerül ez a — bizony nagyon is fontos szerve a labdarugó-sportnak.

De miért vonulnak vissza? Megunják először azt a bizonyos bíróvásárt, hol az ellenfelek — mielőtt megállapodnak a bírónak — a sárgaföldig lekritizálják a bírák nagyobb részét. Másodszor azt sem veszi be mindegyiknek a természet, hogy azért, mert ő kedvelt sportjának szolgálatot vélt tenni, minden vasárnap egy csomó „pfuj“, „gazember“ stb. becéző kiáltást szenvedjen el. Egy igen nagy baj még nálunk az is, hogy a játékosok fegyelmezetlenek; akkor midőn a bírónak a legnagyobb figyelemmel kellene kísérnie a játékot, okatlan kérdészködésekkel, felesleges protestálásokkal folyton zavarják ítékezéseiben.

Itt legfeljebb arról lehet szó, mint tudnánk erélyes, képzett bírókat nevelni. Erre pedig csak egy mód van: ha egyrészt az egyesületek hatnak oda kiöregedett játékosaiknál, hogy tegyék le a bíróvizsgát, ők alkalmat adnak a tréning-mérkőzéseik vezetésével gyakorlatukat folyton fokozni, — másrészt, ha a MLSz bírák bizottsága minél több szabálymagyarázó előadást tart a szabályok egyöntetű alkalmazása céljából. Mert méltóztassék elhinni: a jó bíráskodás se nem csuda, se nem tudomány. Egyszerűen gyakorlat az egész s minél nagyobb a gyakorlat, annál biztosabb a bíró magatartása.

Tehát törekedjenek egyfelől az egyesületek fegyelmezni játékosaikat, helyes sportszellemhez szoktatni közönségüket, másfelől az MLSz is rövidesen meg fogja tenni a maga ily irányu kötelességeit s akkor bizony remélem,

LUSZTIG IMRE SZEGED

Széchenyi-tér 2 sz. Főpostával szemben.

Kötött- és szövöttáru különlegességi üzlete.

Sport-cikkek nagy raktára!

Lapunk mai száma 14 oldal.

hogy nemsokára elsőrangú bíró-gárdánk lesz.

Szerkesztő Uram kész hívé
Budapest, 1913. december 16.

Vámos Soma.

♦♦

A bírói mizériák okozói — véleményem szerint — első sorban magukban a bírásokban és a bírások bizottságában keresendő. A bizottság tudniillik abból a helytelen álláspontból indulva ki, hogy bírószerűen vagyunk, a vizsgákon nagyon sok embert képesített, a vizsgálat igen könnyű volt, amiáltal a selejtes anyag mellett elenyésző csekély számú jóképességű ember került a bírói pályára. Ez ugyan a kisebbik baj, de az már öreg hiba, hogy a bírások bizottsága elmulasztotta a kellő ellenőrzést s ezáltal a rossz, meg nem felelő anyag továbbra is megmaradt a bírói pályán. Ha végre szánalni akarjuk a bajt, úgy elsősorban a bírói kart kell erősen megrostálni, az oda nem való egyének képesítését irgalmatlanul meg kell semmisíteni s ha ez a munka elkészül, úgy sürgősen megalkítandó a Bírák Testülete, melynek feladata: a bírások képesítése, azok továbbképzése, ellenőrzése, a szabályok egyöntetű magyarázata és alkalmazása, a testületi szellem fejlesztése, stb., stb.

Végül azonban meg kell jegyezni, hogy a hírlaptudósítások leadóinak nagyon rosszul szolgálják az ügyet, ha az egyik bírót dicsérik, a másikat a sárga-földig lecsepülik, az elfogulatlan hozzáértő olvasó akárhányszor a kritikából megmondhatja, hogy melyik táborba tartozik a „sporthírlapíró”. Azt kérdelem, nem volna-e elegendő, ha csak annyit írnának a jó és szeritűk feladatát helyesen elvégző bíróról: „X. Y. volt a bíró.” A véleményük szerint rossz bíróról: *bíró A. Z. volt, aki véleményünk szerint feladatát nem tudta helyesen megoldani.* Most, hogy téli pihenőre térünk, talán feleszmél egy-egy újságíró — aki footballszabály tudományát nem tudom hol szerezte — és magába szállva, elismeri, hogy a különben kényelmes páholyban ülve, egész más nézőpontból szemléli a játékot, mint a játékot vezető bíró. Elismeri, hogy majdnem minden egyes footballbíró, aki különben szavával megpecsételi, hogy a szabályokat híven alkalmazza, van olyan becsületes ember, mint a sporthírlapíró? Ha tehát a hírlapíró szolgálatot akar tenni a sportnak, úgy a bíróról csak oly kritikát fog írni, amely a bírót becsületében nem sérti, de amellet óvatoss is lesz, mert azt a körülményt, hogy a kritikus más szög alatt látja a különböző jeleneteket, mint a bíró: a lelkiismeretes hírlapírónak soha szem előtt téveszteni nem szabad. Ha a lapok ezt a szolgálatot meghozzák a sportnak, talán elérjük, hogy

a közönség, játékosok, footballvezetők is végre önzetlen, becsületes sportsmant látnak a footballbíróban, akit nagyon nehéz feladatának megoldásában, folytonos közbekiáltásaikkal, ezentul zavarni nem fognak.

Budapest, 1913. december 19.

Herzog Ede.

♦♦

Éppen tudósítást olvasok egy angol ligamérkőzésről és a következő sorokhoz érkezem:

... *Chelsea hávédje kézzel tartja fel a labdát, mert Mordue méterekkel offsideről startol. A bíró azonban csak a második szabálytalanságot látja meg és tizenegyest ad a londoniak ellen. Téves ítéletét halálos csendben fogadja a 60.000 főnyi tömeg.*

Istenkém, mennyi futball-kultúra ebben a pár sorban! És mennyi tanulság: 1.) Az angol bíró is téved, olykor akár vaskosan is. 2.) De azért nem tartja gazembernek senki és nem kürtöli rossz hírét világgá a sajtó. Tévedett, ennyi az egész. Más gondolat nem férközhetik még közel sem, pedig az ottan a profiság, a nehéz százezrek futballvilága. 3.) Nálunk minden néző egy darab emléket vinne haza magával egy ekkorát hibázó bíróból. Vagy a szövetség négyeltetné fel és darabjait kiütelné örök intésül az Üllői-uti, a Hungária-uti és más sporttelepek kapujára.

Ez még különben a legkisebb bökkenő, a közönség agresszív föllépése. Elvégre a közönség szórakozni, mulatni jön ki és az már régi dolog, hogy a magyar virtus lármás, berzenkedő. Aztán meg úgy van az ember a tombolással, mint a kovács a kalapács-zuhogással. Ugy megszokja, hogy szinte nem is hallja, legfőlegb is csak egy általános, tompa morajt, de a részleteit bizonyosan nem.

Sokkal keserűbb pirula, amit a sajtótól és a klubvezérektől kell lenyelni. Mert az már mégis csak unalmas és kiállhatatlan, hogy az ember folytonosan a nagyon is vegyes érzelmű sportírók vitriolba mártogatott tollára adja a becsületes nevét, másrészt bíráskodások miatt veszekedjen olyan sportbarátaival, akikkel egyebekben igen jól és szívesen megfér és sok más vonatkozásban békés együttműködésre van utalva.

Való igaz, hogy a bíráskodás színterén óriási százalékban nem odavaló emberek mozognak. De ez éppen a főntiek miatt van. Ha ezek a tényezők egyszer összehibékülnek, akkor minden rendben lesz. Ha a bíró legalább ott talál tisztességes elbánást, akik között dolgozik, akkor egyszerre megkapjuk a bíráskodásra a hivatott elemeket is.

Az MLSz elnöksége már jó úton van, mert közös megbeszélésre hívta össze a bírói kart, az egyleti vezetőket és a többi korifeust. Legyen először belül rend,

megértés és közösség a törekvésben, az eszközöket akkor könnyű lesz megtalálni. A beteg szervezet, ha a belső bajból gyógyult, az egészséges külső szint már magától visszakapja.

Szeretjük hangoztatni, hogy sportra termett nemzet vagyunk. Hát éppen csak a bíráskodásban nem tudna a magyar kiválót produkálni? Dehogyan nem tud, egész biztosan tud, csak nyújtson neki megfelelő kereteket hozzá.

Budapest, 1913. december 19.

Sugár István.

♦♦

A football-sportnak rohamos és nagyarányú fejlődése, különösen a vidéken való hirtelen elterjedése sok tagu bírói kar létesítését vonta maga után.

Eleinte nekünk sem voltak tanító mestereink, akik a játékszabályokkal, azok szellemével és mikénti alkalmazásával teljesen tisztában voltak, hanem ahány bíró volt, annyi féle felfogás uralkodott, és hogy ebből nagyobb bonyodalma nem származtak, annak köszönhető, hogy az ellenőrzést gyakorló kritika maga sem volt tisztában a dolgokkal. A régi bírói szabályzat többszöri átalakuláson ment keresztül, ugyancsak a játékszabályok is több módosított kiadást értek meg, ennek dacára újabb időben sok panasz hangzott el bírói intézményünk ellen. Ezen panaszok nem voltak mindig indokoltak és tárgyilagosak, de el kell ismerni, hogy nem voltak teljesen alaptalanok. Ennek oka abban rejlett, hogy az illetékes fórumok annyira el voltak halmozva folyó munkával, hogy alig maradt idejük reformok alkotására.

Újabb reformok feltétlenül szükségesek és azoktól reméljük a bírói intézmény színvonalának emelését és a panaszok megszüntetését. *Meg kell nyernünk a bírói kar számára a nyugalomra vonult intelligensebb játékosokat, mert ezektől reméljük, hogy a bírói karnak hasznos tagjaivá válnak.*

Ezek részére gyorsabb előmenetelt és magasabb minősítést kell kilátásba helyeznünk, hogy ezáltal nagyobb kedvvel és lelkesedéssel fogjanak hozzá azon nehéz feladathoz, amely rájuk fog hárulni.

Ábrákkal és bő magyarázó szöveggel ellátott játékszabály könyvet kell kiadnunk, hogy ezáltal bíró jelölteknek módot adjunk, hogy mások igénybe vétele nélkül gyakorlati tapasztalataik alapján a játékszabályok labirintusában könnyebben kiismerjék magukat.

Bírói tanfolyamot kell létesítenünk, melyen a bíró-jelöltek részt tartoznak venni és enélkül vizsgára nem bocsáthatók.

Ezen tanfolyamnak célja, hogy a bíró szabályok magyarázása, előadása által a jelöltek egyöntetű felfogása, valamint szabályoknak

mikénti gyakorlati alkalmazása érvényre jusson.

Mentő tanfolyamok felállítására, melyeken a jelöltek és már működő bírók az első segély nyújtására oktatást nyerjenek.

A *bíróküldés* ismét életbe léptetendő, mert csak ezáltal lehet az összes bírák működését és kluboktól való függetlenítését elérni. Ezen bíróküldés azonban csakis feltétlen és általános lehet. Itt különösen figyelembe veendő a *vidék igényei*, hogy ne a megmaradt gyengébb bírók küldessenek ki, hanem a levezetendő mérkőzések fontosságához és a várható erősebb küzdelemhez képest komoly és kipróbált bírók szerepeljenek a vidéken.

Bírói testületet kell alakítanunk, hogy azokat a nagy feladatokat, melyek még megoldásra várnak, elvégezhessük.

Ezen testület különféle albizottságokra lenne osztandó, mely albizottságok mindegyike külön kisebb hatáskörrel lenne ellátva, mely azokat intenzívebben láthatná el.

Ezen reformok megvalósításától és tervszerű végrehajtásától bizton remélhetjük a bírói intézmény színvonalának emelését és a sokszor elhangzó panaszok megszüntetését.

Szükséges volna még a *közönséget* a játékszabályokkal megismertetni, hogy ezáltal azok a zavarak, amelyek a szabályok félremagyarázásából, helytelen ismeretéből erednek, megszüntetessenek.

Budapest, 1913. december 20.

Havas Lajos,

a Bírák Bizottságának elnöke.

Karácsony.

Lassu, lomha léptekkel elsuhanhat felettünk ez az esztendő is. Keserű, epés, gyűlölködő veszekedések, fanatikus klubcsatározások bélyegét hordozza magán ez az 1913. év. A létért való küzdelem borzasztó, nagyétkű szörnyetege talán a sport birodalmában csattogtatta legdühösebben villogó fogait, s az irigykedés és a kenyérért való tülekedés rutinhydrái itt tanyáztak a legnagyobb számban.

Küzdelem nem a boldogsáért — de egymás ellen ez volt ennek az esztendőnek a jelszava. Cudar, kérelhetetlen és kegyetlen irtóhadjárat a gyöngébb, ravasz, kicsinyes és közönséges intrika az erősebb ellen. Itt találta meg a magyar önmagát: a sport fórumán, itt kiverekedhetette magát ezer évig magában hordozott és vele született gyűlölködésének megfelelőleg, Isten igazából. Csálódva és marakodva egymásnak menni, püfölni, csipni, leszólni és lehetlenné tenni a másikat — ez kell a magyarnak. Az a nomád keleti összeverekedés a koncon, az a szittyia invidia nem hagyja nyugodni, amely ráragasztotta a

négyszázötven országára a „Gyűlöletország” vignettát.

Karácsony . . . A megbékélés és megbecsülés szent karácsonya. Talán nem kellett volna kikiáltani és felpanaszolni ezeket a fájó bajokat. Talán békés megértést és harmóniát kellett volna emlegetnem és ráerőszakolnom a csendes patriarchális jelzöt erre a sajnálatosan tulhangosan handabandázó intézményre. És halleluját kiáltanom háromszor, hogy lezajlott ez a botrányok évszaka és elkövetkezik im az új, sejtelmes, előreláthatatlan és reménytelen új esztendő.

1914. Minden hitünk, bizodal-munk és nagyot várásunk letéteményese. Kell, hogy hozzon valami jobbat, szebbet, nivósabbat, annál mint amiben eddig nyuglódítunk. Kell, hogy hozzon valami értéket, amelyre büszkén tekint-hetünk, Amit nyíltan és emelt fővel vallunk a sajátunknak: ma-gyarnak elsősorban és teljesen.

Hozzon ez az új év békét, nyugodalmat, megértő harmóniát, és tiszta, makulátlan sportbecsü-letelességet, valami családias, egy-mást megértő, becsülő állapotot, a „Gyűlöletország” levelezését.

Hozzon tisztaságot, ragyogó, eszményi érintetlen tudást és alá-zaatosan kész hajlandóságot s akkor talán fehér karácsony fog-ránk köszönteni jövőre, más, egészen más, mint az idej szeles, fagyos, zimankós, fekete kara-csony . . .

Iványi Endre.

Arad.

Az 1913. év minden kimagasló sportesemény nélkül pergett le Aradon. Minden évnek megvolt eddig a maga u. n. nagy esemé-nye: 1911-ben a FTC járt lent, 1912-ben pedig a Bishop Auck-land kápráztatta el az aradi kö-zönséget, izelítőt adva a ködös Al-bion football-sportjának művészi magaslatáról. Ez évben a meg-szokott attrakció egy jelentéktelen nemzetközi mérkőzésig zsugoro-dott össze. A román husvét má-sodnapján ugyanis egy aradi kombinált csapat Románia csupa angolokból válogatott csapatával merte össze erejét és 3:2 arány-ban győzött. Ezzel szemben nagy fejlődést mutat az aradi sportélet ott, ahol nem az öntudatos test-edzésnek jut szerepe, hanem ahol felelőtlen nyilatkozatokkal, hirlapi polemiákkal egyesületek közötti surlódásokat idéztek föl, sőt a helyzetet annvíra elmégesítették, hogy az AAC — ATE között nyílt ellenségeskedés tört ki. Ilyen eseményektől volt tulhangos az 1913. év. Az animozus Gencsi ügy hullámverése pedig nemcsak a vidéki sajtót, a sportszaklapo-kat, hanem a főváros legtekinté-lyesebb napilapjait is állandóan foglalkoztatta.

Az aradi sporteseményeket egy-

letek szerint a következőkben is-mertetjük:

Az Aradi AC, amely mindenkor nagy áldozatkészséggel állította össze programját, ezúttal is nivós tervekkel ment neki a tavaszi szezonnak. Annál inkább gondol-hatott nagyarányú program lebonyolítására, mert nagy ne-hézségek leküzdése után sikerült neki kivívnia azt, hogy a diákok tanári felügyelettel csapatjában játszassanak. A tavaszi szezon méltó bevezetője volt a még március elején Temesváron megtar-tott AAC — Kinizsi mérkőzés, amikor a vasutasok kifünő csa-patával 1:1 arányban eldöntelle-nül játszott. Az AAC részt vett a bajnokságban is és ennek során megverte régi riválisát, az ATE-t 3:2-re. Ekkor azonban váratlanul közbejött a kultuszminiszter ren-delete, amely a diákokat a nyil-vános mérkőzésektől eltiltotta és az AAC elvesztette csapatának legértékesebb elemeit. — Így a szárnyaszegett AAC intenzív foot-ball sport üzésére képtelen volt. Ezután csak nagyritkán jutott szóhoz. Megtartotta a TAC elleni bajnoki mérkőzést, amelyet 3:1 arányban elveszített és ennek za-jos eseményei miatt kezdetét vette a Gencsi elleni fegyelmi eljárás. Majd játékosai résztvettek a ro-mánok elleni nemzetközi mér-mérkőzésen, amely az aradi válo-gatott 3:2 gólarányú győzelmé-vel végződött. Ezután rövid szü-net következett az AAC működé-sében. Mikor azonban a játéko-sok legnagyobb része érettségi vizs-gát letette az AAC csapata vissza-nyerte akció képességét és bár a Testvériségtől 4:3 arányban kika-pott, a Kispesti AC és a FTC if-jusági csapata ellen aratott győ-zelmeivel kiváló képességének szép tanujelét adta. Közben ba-rátságos mérkőzést játszott az AAC az ATE-vel és ez a zajos találkozás idézte elő a két klub feszült viszonyát. Ezzel az ese-ménnyel épp a Sport foglalkozott annakidején a legrészletesebben és ez idézte elő, hogy Gencsi já-tékjogát az MLSz egy évre fel-függesztette. — Azonban a tila-lom ellenére az AAC Szegeden, a SzAK ellen játszotta Gencsit és ezért a 2:4 arányú vereségen ki-vül még azt is el kellett szen-vednie, hogy az MLSz játékjogát is felfüggesztette. Azóta a AAC-ot rehabilitálták, a játékjogot vissza-nyerte, de SzAK mérkőzés óta egyáltalán nem játszott sehoh. A mulasztottakat azonban tavasszal akarja és fogja is pótolni.

A BTC csapatáról mondják, hogy a legszeszélyesebb és hihe-tetlen formaváltozásokon megy keresztül. Ugyanez mondható az ATE-ről is, amely csapat szim-patikus játékmódorával általános elismerést aratott mindenütt, ahol játszott. A szerencséje azonban néha fennen ragyogott, néha pe-dig nagyon alászállt. A legfélel-metesebb ellenfeleit néha várta-

lanul megverte, néha pedig gyenge ellenféltől vereséget szenvedett. Egy csapat játékára, tudjuk, nagy hatással van a lelkesedés. Ez a lelkesedés bizony nagyon kicsiny mértékben volt és van az ATE-ben és részben ez magyarázza az ellentétes eredményeket. Káros hatását érezte azonban a csa-patban az a körülmény is, hogy a csapatösszeállítási mindig meg-bolygatták, a játékosokat folyto-nosan cserélgették, olyannyira, hogy a szezonban alig volt egy-két mérkőzés, ahol egy és ugyan-az a csapat mérkőzött volna.

Az ATE 1913. évben első mér-kőzését Békéscsabán a CsAK ellen tartotta, amelyet könnyen 6:1 arányban megvert. Március 30-án Temesvárot a Kinizsivel 2:2 arányban eldöntetlenül ját-szotta le az őszi mérkőzési-tett és újra lejátszani rendelt baj-noki mérkőzést. Ez az eredmény az ATE legszebb eredménye. Április 6-án Aradon az AAC ellen 2:3 arányú vereséget szenvedett, majd április 20-án Aradon a TAC-cal bajnokin 0:0 eldöntetlen ered-ményt ért el. Április 27-én a Ki-nizsivel Aradon megismételte az eldöntetlen eredményt. Utolsó bajnoki mérkőzését a TTE ellen játszotta, amelyet 6:0 arányban meg is nyert. Május 25-én Nagy-váradon a NAC ellen 0:2 arány-ban veszített, de tekintve a nagy-váradai csapat kiváló klasszisztát, ez is értékes eredmény. Az őszi szezonban már nagyon változatos formákat mutatott. Pályavaató mérkőzésén a Kinizsi csak 1:0 ra tudta megverni, Szegeden, a SzAK csapatával szemben már 6:1 arányban veszített egy héttel később pedig Aradon 3:1-re verte a SzAK-kal akkor egy kvalitású SzTK-át. A bajnoki eredményei bizonyára ismeretesek a t. olvasó előtt és ezért annak ismétlését szükségtelenné tartom. A Magyar Kupa küzdelmek során újra le-verte az SzTK-t 3:1-re, a Bácska fellett pedig Szabadkán 4:3 arányban győzedelmeskedett. E kettős szép eredmény után a Ki-nizsittől 7:1 arányban kikapott. Ez volt az idén a legutolsó és egyúttal a legfajóbb veresége is.

Az év elején az AMTE ugyszólván csak papíron volt meg. Csapata gyenge volt, nyilvános mérkőzé-seket keveset játszott s így nem is tudott jelentősebb eredményt produkálni. Az agónizáló AMTE-t azonban az ujonnan alakult vez-etőség nagy energiával és áldo-zatkészséggel oly rohamos fejlő-désen vitte keresztül, hogy ma egyike Arad legszámottevőbb egy-leteinek. Footballcsapata már a tavaszi szezon vége felé fejlődés-ről tett tanubizonyosságot. Békés-csabát, Gyomát, a Szegedi MTE-t verte, ellenben az aradi csapatok-tól állandóan kikapott. Az őszi szezon egyre fokozottabban erősödött a csapat, úgy hogy a TTE-t 3:0-ra, a Csabai AC-ot 4:0-ra verte. A Kinizsi csak 5:0-ra tudta verni,

az ATE-től csak eklatánsan 2:3 arányban szenvedett vereséget, amely bizonyítja az AMTE klasz-zisztát. Ezt bizonyítja különben az is, hogy a több egyesület beol-vadása által nagyon megerősödött TTE az AMTE-t 3:2-re, míg az ATE 1:0-ra verte, tehát teljesen egyenlő százaléku gólaránnyal.

Az AMTE a közeli tavasszal szép programot szándékozik lebonyolítani. Ebben az egyesület-ben uralkodó egészséges szellem, sportszeretet nagy feladatok telje-sítésére teszik képessé ezt az erős energiájú munkáscsapatot.

Zsigmond Miklós,

az aradi alkerület ügyvezetője.

Szabadka.

Ellenállhatatlan áradatként ter-jed az egész országban a jó pél-dával járó főváros által meleg szeretettel ápoltt s a közönség lel-kes támogatásától kísért magyar sportolás ügye. A sport minden ágát kultiváló fővárosi egyesüle-tek példáján megmozdult a vidék, az első években lekicsinyelt s fölényes mosollyal emlegetett vi-dék is.

A vidék ma már hatalmas té-nyezője az egészséges és hasznos magyar sportolásnak. Hiába rázza fejét s vonogatja vállát egyik-má-sik s hiába zárkózik el némely hatóság vagy intézmény hideg közöny mögé, ez egyszer a megin-dult árnak sem a felületességből helytelenül alkotott vélemény, sem egyesek közönye és részvétlensége nem képes gátat vetni.

A vidéki városok, sőt községek, falvak is mint nagyobb számban állnak a sport zászlója alá és egyre növekszik a tömeg, mely vágyai kielégítését látja egyes szebb sportattrakciók megszemlé-lésében.

A sport, különösen az atletika és a football olyan tényezővé lett, amelyet erkölcsi és hazafiai kö-telesség tűzni, pártolni és támo-gatni, olyan tényező, amelyet te-kintetbe kell venni s amely elől nem szabad elzárkózni. Mindenki-nek saját és fiainak — egészségi szempontból jól felfogott — érde-kében kötelessége, hogy a sporto-lás ügyét minden lehető eszkö-zel elősegítse.

Kell, hogy eme törekvésében a vidéket felkarolják és támogassák s kell egy sajtó-organum, amely a közönséget tanítja, lelkesíti, emellett folytán informálja, érte-síti, felvilágosítja az újabb ered-ményekről. Ennek az ügynek áll igaz szolgálatában a mi „Sport”-unk is.

A vidéki sportolás terén elért eredményekből nagy részt kérnek Szabadka egyesületei s ezek kö-zött első sorban a „Bácska” Szabadkai Atletikai Club.

A „Bácska”, Délmagyarország többszörös bajnokcsapata eddig leginkább a football-sportot kultí-válta s már lapunk révén is is-

merített eredményeivel a vidék egyesületek között jó hírnek s tekintélynek örvend. A tavaszi forduló befejeztével harmadszor nyerte meg „Délmagyarország bajnokságát”. Ezenkívül fényes eredménnyel (4:1 arányban) győztesen került ki az aradi alosztály első helyezéttel, a Temesvári AC-bal szemben tartott döntő mérkőzésből.

A vidék legjobb csapatától csak egy goal különbséggel szenvedett vereséget. Legszebb eredményét a Magyar bajnokcsapat az FTC-vel szemben érte el. Ugyanez alkalommal nagy ünnepség keretében kerültek kiosztásra az előző évi bajnoki érmek.

Ezenkívül a nyár folyamán számos fővárosi jónévű csapat fölött aratott értékes győzelmet. Az 1913—1914 évi bajnokság őszi fordulójában is szépen szerepelt a Bácska csapata, habár a Szegedi AC jelenleg fényes formában levő csapata előtt kénytelen volt meghajolni. Ebből s legutóbbi gyenge szerepléséből kifolyólag az a vélemény alakult ki, hogy az egyesület vezetőségének sok dicsőséget szerzett csapatát újabb erőkkel fel kell frissítenie, hogy a tavaszi küzdelemben újra féltelmetes ellenfele legyen valamennyi riválisának.

Az a nagyszabású mozgalom, amely az egyesületben megindult s amelybe a Bácska belevonta Szabadka előkelő társadalmát is, következtetni enged, hogy a jövő még szebb s az egyesület még erősebb lesz.

A Bácska folyó hó 13-án tartotta rendes évi közgyűlését, amelyen a város előkelőségéből alakult tisztikarával s különösen két elnöke: dr. Purgly Sándor főispán és Bernát Kálmán máv. üzletvezető megválasztásával a nagyobb remények megalósítását biztosította.

A Szabadkai Sport Egylet a footballban ért el jelentősebb eredményeket, a Munkás Testedző Egylet pedig szebb football eredményei mellett sikerrel üzte az atletikát is.

A Szabadkai Torna Club, mely szép reményekkel alakult, sporttelep hiánya s játékosainak átlépése folytán téltenségre van kárhoz atva.

Sametz Dező,
a Bácska intézője.

A Kecskeméti TE.

A KTE 1911 június 15-én alakult és eleinte Kecskeméti Munkás Testedző Egyesület néven szerepelt. 1911- és 12-ben az erős KAC mellett alig tudott lélegzethez jutni. Bár a játékosok és a tagok, valamint a kecskeméti szociáldemokrata párt az egyesületet állandóan támogatták, nem bírt megküzdni az anyagi nehézségekkel, elhatározta, hogy a feloszlás előtt álló Kecskeméti SC bal fuziónál. A fuzió 1913 aug.

17-én meg is történt. A két egyesület gyönyörű fejlődésnek indult az összműködésben és a legutóbbi időben a KAC-nak minden tekintetben erős riválisává lett.

A KTE csak az idén nevezett be a pestvidéki bajnokságra és első mérkőzései balul ütöttek ki, mindent verességgel hagyta el a pályát.

Nem volt meg még a csapatban a bajnoki mérkőzések játszásához szükséges rutin, sem az állóképesség s ezeket a bémulatos lelkesedés sem tudta pótolni. Majd megint válság előtt látnak a KTE-t. Legjobb emberei dreszszet cserélnék, gyerekes könnyelműséggel hagyva cserben nevelő egyesületüket. A már neki fejlődni kezdő csapat rémesen kikap az Újpesti Törekvéstől. Erős lehangoltság csap bele az egyesület vezetőségébe. A segítő jobb ám nem késik: két kiváló erőt nyer a csapat Szalai kapusban és Schild középfedezetben. Mintha mély alvásból serkenne fel, olyan üdén lép ismét a tettek mezejére a KTE tizenegye. Merészen, minden idegesség nélkül és biztosan követi a labdát. Csupa fegyelem az egész csapat. Tóth az agilis, nagy technikájú csapatkapitány rendelkezései, mint ha szentírás lennének, úgy betartja azt minden ember. Jönnek az erős, a legizgalmasabb mérkőzések. A diadalmasan előretörő Szoinoki Máv-ot a KTE tartóztatja először fel diadalutján. Küzd ellene emberfeletti kitartással és az eredmény 1:1 arányban eldöntetlen marad. Az örök rivális KAC sem tud boldogulni a KTE ellen, 1:1 vele szemben is az eredmény! A fiatal csapat örömmel vállalhatja magát a jövő legényeinek, mert már a jelenben habért kap neve köré, 26 mérkőzést játszott le, megnyert 11-et, eldöntetlen maradt 4, elvesztett tizenegyet.

Ifjúsági csapata részt vett a KAC által rendezett ifjúsági bajnoki mérkőzéseken, melyen második helyre jutott. Adott 16 gólt, kapott 3-at. 11 bronz érmet kapott a rendező egyesülettől.

Gyulai Ferenc,
a KTE footballintézője.

Főváros és külföld

A sorsolás. Hétfőn éjjel sorsolta ki a MLSz a tavaszi forduló bajnoki mérkőzéseit. A sorsolás eredmény a következő: Február 15. UTE—III. ker. TVE, MAC—BTC, NSC—BAK, FTC—MTK. Március 1. „33” FC—Törekvés, UTE—MAC, III. ker. TVE—BTC, NSC—FTC. Március 8 BAK—„33” FC, MTK—Törekvés, UTE—BTC III. ker. TVE—MAC. Március 15. NSC—Törekvés, BAK—MTK, FTC—„33” FC. Március 22.

UTE—NSC, MAC—„33” FC, BTC—MTK, FTC—Törekvés. III. ker. TVE—BAK. Március 29. UTE—BAK, III. ker. TVE—FTC, MAC—NSC, BTC—Törekvés. Április 5. MTK—„33” FC, III. ker. TVE—NSC, MAC—Törekvés, FTC—BAK. Április 19. UTE—MTK, BTC—„33” FC. BAK—Törekvés, MAC—FTC. Április 26. UTE—FTC, III. ker. TVE—„33” FC, MAC—MTK, BTC—NSC. Május 10. UTE—„33” FC, III. ker. TVE—Törekvés, MAC—BAK, BTC—FTC, NSC—MTK. Május 17. UTE—Törekvés, III. ker. TVE—MTK, BTC—BAK, NSC—„33” FC. Mint látjuk, a bajnokságkluja, az FTC—MTK mérkőzés február 15-én kerül eldöntése. Ugyanezkor dől el az utolsó hely kérdése is a UTE—III. ker. TVE és NSC—BAK meccsekkel.

Vándormadarak. Hétfőn járt le az a határnap, ameddig a klubhűség mintaképei klubcseréjüket bejelenthetik. Az idei átigazolások között nem egy szenzáció van. Persze június 15-ike messze van s addig nagyon sokan meggondolják a dolgot. Több átigazolások: A FTC-ba kéri az átigazolását: Feldmann (NSC), Szabó (III. ker. TVE), Nagyhegyi (III. ker. TVE), Kazár (UTE), Fandl (UTE), Domonkos (MTK), Fekete TTC. A MTK-be: Bóti (Törekvés), Szury (AAK), Vágó (TTC), Schaffer (BAK), Maly (TTC), Strasser Nagyvárad AC.) A BTC-ba: Cseh (BAK), Ujaagh (MAC). A BAK-ba: Konrád testvérek (MTK), Geguss (NSC.) A NSC-ba: Okos (BAK), Köszler (III. ker. TVE), Sporkó (III. ker. TFE.) A „33” FC-ba: Rónai (FTC), Recht (TTO). A III. ker. TVE-be: Beszeny (UTE), Préty (BAK), Hölzl (KAOE.) Az UTE-be: Ludvig (BAK), Priboy (Tatabánya.) A MAFC-ba: Dvorzsák (FTC.) A BEAC-ba: Stitzl („33” FC.) A Munkásbiztosítóba: Blazsek (BEAC), Szalay (BEAC), Rác (BEAC), Tóth (BTC), Simon (MAC), Szekely (NSC.)

Vegyes hírek

Kilépések a Kolozsvári AC-ból. A kolozsvári szimpatikus piros-fehérek csapata a dec. 15-iki átigazolásokkal alaposan meggyengült. Olosz Istvánnal, a klub volt titkárával és aktív játékosával élén öt legjobb embere a KEAC részére kérte átigazolását. A kilépő fiúk valamennyien egyetemi hallgatók, akik még akkor kerültek Kolozsvárra, mikor az Egyetemnek footballcsapata nem volt. Egyebekben semmi rendbontás a KAC berkeiben.

Az Ujvidéki AC birkózó szakosztálya megalakult. Vezetői: Kojov Ota János és Láppy Vilmos. A tréning hetenként háromszor nagy buzgalommal folyik. Január közepén házi birkózó versenyt, tavasszal pedig klubközi birkózó

versenyt (Zombor és Ujvidék) között rendez az VAC.

Ujvidéki TK. Az I. b. csapat ujjaszervezését megkezdtek. Kapitány Kiss Ernő. Jövő szezonban két első csapat lesz és pedig egy ujvidéki és egy vidéki, amely a vidéki mérkőzéseket játssza le. Ugyanis legelőbb nem hagyhatják el a várost s ezért szükségessé vált két első csapat alakítása.

Kiutalványozás. Az MLSz igazgató tanácsa az elmaradt KAC—Nagyvárad AC mérkőzés ügyében költség megtérítés címén 43 koronát utalványozott ki a Kecskeméti AC-nak.

Az Aradi MTE szombaton tartotta évzáró banquetjét a Gambriusz éttermében, melynek előre várt sikere nem maradt el. A vacsorán felszólt az egyesület elnöke, dr. Wolmann Emil, ki szép szavakban emlékezett meg arról a dicsőséges pályáról, melyet az AMTE egy év alatt befutott és ma már méltó riválisa a többi aradi egyesületeknek. A nagy tetszéssel fogadott beszéd után dr. Schuszter Odön hosszabb beszédben buzdította a tagokat a jövő évi szorgalmas munkálkodásra. Szünni nem akaró éljenzéssel fogadták szavait. Ezután az egyesület alelnöke, Gruber Imre, majd Kapner s végül az egyesület titkára, Kendi Jenő mondott szép beszédet, melyben reá mutatót arra, hogy azért van meg a munkás egyesületben a nagy előrehaladás, mert tagjai egymást megértve és szeretve a nemes céleért mindig odaadón tudnak dolgozni. A toaszok sorát az egyet pénztáros, Diószegi János zárta be. A társaság jó hangulatban a késő éjjeli órákig maradt együtt.

Losonc.

Az elmúlt évben ismét egy lépéssel haladt előre a losonci sport. A LAC sikerein felbuzdulva, a Losonci Torna Egylet és a Törekvés SpC egyesültek Losonci Torna Club néven és hogy minél intenzívebben foglalkozhassanak a footballal, beléptek a szövetségbe. Alig két évvel ezelőtt Losoncon még csak az újságokból ismerték a footballt, ma már két szövetségi csapata van, alosztályi székhely és az ez évben rendezett bíróvizsga alapján ma már nyolc szövetségi bírót mondhat magáénak. A losonci alosztály bajnokságában a Losonci AC behozhatatlan pontszámmal vezet 20—1 gólaránnyal összes ellenfeleit könnyen verte. Az elmúlt évben a LAC 30 nyilvános mérkőzést rendezett, melyek közül 19-et nyert, eldöntetlenül játszott 5-öt, 6 mérkőzésen pedig vereséget szenvedett. Ezek a vereségek azonban oly sportértékkel bírnak, hogy némely fölér bármely nagy arányú győzelemmel. Elmult év-

gólarány 100—37. Legnagyobb győzelmét helybeli riválisa a Losonci Torna Club fölött aratta (10—0), legnagyobb vereségét pedig a Kassai AC-től szenvedte (4—0). Fontosabb eredményei: LAC—BEAC 2:1 és 3:0, LAC—MAC 1:1 és 2:1, LAC—Spárta 1:0 és 2:2, LAC—Diósgyőri VTK 1:1, LAC—MAFC 2:1, BAK—LAC 3:1, BTK—LAC 4:3, Terézvárosi TC—LAC 3:2, LAC—LTC 5:0, LAC—III. ker. komb. 6:0, Kassai AC—LAC 3:2 és 4:0, LAC—LTC 10:0.

Sajnos, az atlétikával intenzíven még nem foglalkozhatnak egyesületeink, aminek fő oka a pályahiány. A footballpálya ugyanis göröngyös úgy, hogy ezen a versenyzés teljesen kizárt dolog.

Ennek dacára a LAC két versenyt is rendezett, melyeken atlétáink egy pár figyelemre méltó eredményt értek el.

A nehéz atlétikával szintén most kezd intenzíven foglalkozni a LAC. Márton Károly birkozóbajnok, Losonc város szülőtte jelenleg Losoncon katonáskodik, Strauss Jenő, Magyarország boxbajnoka szintén itt telepedett le s reméljük, hogy az ő szakavatott vezetésük alatt virágzásnak indul Losoncon a nehéz atlétika is.
Grünwald Alfréd.

Kőhalmy József dr.:

Sport-novellák.

Sokan bizalmatlansággal fogadták ezt a könyvet, mert nem hitték, hogy a sportot, a test kultuszát, a groteszk humoron kívül valahogy kapcsolatba lehessen hozni az irodalommal. A Sport-novellák szó is furcsán hatott azok előtt, kik nem tudtak elképzelni egy-egy szomorúan bájos történetet vagy egy tragikomikus kis históriát föloldva és bezománcozva a sport ragyogó derűjével. S éppen ezek a hitetlenek és maliciózusan mosolygók voltak az elsők, kik meghajoltak a Kőhalmy József csodálatosan kifogyhatatlan vénájára, biztos tolla és színes előadása előtt.

Mert ahogy ez az író vagy 120 oldalon keresztül kellemes könnyedséggel, finom eleganciával s nyugodt higgadtsággal egy konferánszió bájos, szellemes csevegésével végig kalauzol bennünket Mr. Jenkiny, Mr. Clarendon és Mr. Lewisnek a sport mesgyéjén mozgó kedves szívtörténeteink, ez valami tiszta, kikristályosodott művészet, mely teljesen ment a mai írónak erőszakos mesterkélségétől.

De nem csak a humor jóleső melegével frappirozza az olvasót ez a kis könyvecske, hanem a Collins Richárd nagy megfigyelő tehetségre valló édes—bus története is mindinkább közelebb férkőzik a szívünkhöz. Mert van

Kertész Andor hírlapirodájában az összes lapokra elő lehet fizetni. A fővárosi lapokat fél 1 óráig mindenkinek lakására kézbesíti.

SPORTFÉRFIAK
találkozó helye a SzAK asztal.
Corsó - Kávéház!

valami meghatározó és magával ragadóan lebilincselő ennek a kis angol-szász fiúnak a tragédiájában. Az álmok hercegének igazi bohém naivsága és fásult bátorsága (a legjobb novella a kötetben) szintén nagy virtuozitással van megrajzolva. Perry alakja valóban egy mélyen érző művész-lélek költői elgondolásából fakadt. A novellák egyik legsikerültebbjét, a „Goal“-t mai számunkba hozzuk. Az igen izléses kiállítású könyv, kiadója a „Sporthírlap“ címén 150 koronáért rendelhető meg. (i—o).

Az első—másodosztály.

A délkerületi választmány már több ízben foglalkozott azzal a kérdéssel, hogy a bajnokságot játszó csapatokat osztályokba sorozza. Ez ellen néhány egyesület s a központi vidéki bizottság azzal az indoklással, hogy a terv keresztülvitele eseti a kisebb egyesületek nem fejlődhetnek, tiltakozott. Pedig ezt előbb-utóbb meg kell valósítani, mert csakis így emelkedhet a vidéki football-sport arra a nivóra, amelyen már állani kellene más országok vidéki városaihoz viszonyítva.

Nem lehet indokolásnak elfogadni, hogy ez visszaveti a kisebb egyesületeket a fejlődésben. Nem lehet pedig azért, mert ezek

a multban rendszerint lemondták a nagyobb egyesületek elleni mérkőzéseket, nagyon sokszor olyan föltétellel, hogy a bajnoki team helyett a második csapatát küldi le barátságos meccsre a klub. Tehát nem is keresték a találkozást, nem mintha tanulni nem akartak volna, hanem azon egyszerű oknál fogva, mert nem akarták közönségük kedvét elvenni csapatuknak egy egy súlyos vereségével. Szívesebben játszottak egy gyöngébb csapattal, amellyel győzelem reményében vehették fel a küzdelmet. Ebben a bajnoki évben már változott a helyzet, a kerületi bizottságnak erélyes rendelete folytán. Három bajnoki mérkőzés indokolatlan lemondása után elveszti jogát a további játéktól a lemondó egyesület. Még az is javukra billenthetné ez évben a kisebb egyesületeknek a mérleget, hogy kevés lemondás volt az őszi szezonban, tehát játszani akartak a nagyokkal. Ennek is megvan a magyarázata, amely a látszólagos kedvező helyzetet rontja. Ez pedig az, hogy minden egyes esetben a kisebb egyesületek voltak a pályaválasztók. Ott pedig már tartunk a fejlődésben, hogy szívesen lát minden kis egyesület saját otthonában egy-egy jó csapatot, mert ez neki jó kassa s ez feledteti a 6—8 nullás vereséget is. Most

csak egy-két esetet akarok felhozni, mennyit fejlődtek azok a kis egyesületek, melyek a mult bajnoki évben is összemérték erejüket egy-két nagyobbal.

A Zombori SE 1912. őszén a Bácskától 21:0-ra kapott ki. Ezután már nem állt ki a nagyobb egyesületek közül egyikkel sem. 1913. év őszén a Bácska 6:1, SzTK 7:1, SzAK 7:1-re verte. A Bajai SE a mult bajnoki évben a Bácskától 12:0, az SzTK-tól 9:0-ra, ebben a bajnoki évben a Bácskától 7:0, a SzTK-tól 8:0-ra kapott ki, minden esetben otthon, saját pályáján. Több példát nem tudok hamarosan felhozni, de ez is elég arra, hogy láthassuk a fejlődést.

A tavaszi szezont azt hiszem jobban tartják majd a lemondások, mert a nagyobb egyesületek a pályaválasztás joga.

Most nézzük az ugynevezett „nagyok“ helyzetét. A vidéki nagy egyesület csak abban áll a kicsi fölött, hogy csapata néhány klasszissal jobb, jóllehet anyagilag sok kis egyesület rendezettebb viszonyok között van, mint a nagyobb. Igazán jó csapat csak nagyobb városokban van, ahol sokkal nehezebb egy egyesület helyzete, mint a kisváros egyetlen sportklubjának, amely rivális nélkül élvezzi a sport örömeit. Itt már csak a nagyobb sportesemény vonza a közönséget és ha az egyik csapat kötelező bajnoki mérkőzését valamelyik gyöngébb csapattal játsza s történetesen a többi helyi csapat szabad, az hoz valami jó csapatot s akkor elég tekintélyes összegbe kerül a másiknak a két pont megszerzése.

Sportszempontról a mérkőzésnek semmi értéke sincs. Olyan nagy a klasszis-különbség a két csapat között, hogy itt az esélyeket mérlegelni nem kell, csak az a kérdés, hogy 8 vagy 10 nulla lesz-e az eredmény. Itt keletkeznek azok a hihetetlen gólarányok, melyek a vezető csapatok nevei után állanak a bajnoki táblázatban. Egyik csapat sem játszik valami nagy ambícióval, hiszen tudja mind a kettő, hogy ez csak egyféle-keppen végződhet. Így azután a jó csapat nem fejlődhet, mert az egész bajnoki szezon alatt van 3—4 komoly mérkőzése, a többi jóformán kabaré. Már pedig ha a kerület legjobbjai játszanának hétről-hétre egymás ellen, nagyobb készültséggel mennének a küzdelmekbe. A sok erős mérkőzés mikor a csapatnak teljes tudásával kell a küzdőterre kiállani, csak jó hatással lenne a csapat fejlődésére.

Igy megerősödne jobbak csapataink s nem lenne olyan érdektelen a küzdelem, ha a budapesti kerület bajnokcsapata játszana a legjobb vidéki csapattal Magyarország bajnokságáért.

Kiss István,
a szegedvidéki alosztály ügyvezetője.

Mindennemű hangszerek és látszerészeti cikkek
a legjobb minőségben jutányos áron
**Braun János hangszerkészítő-
és látszerészeti szerezhető be.**
SZEGED, Kárasz-utca 15.
Beszélőgépek és legújabb lemezek állandóan nagy raktáron.
Javítások szakszerűen és gyorsan készíttetnek.

Csakis deákoknak
50 finom levélpapír,
1.00 ehez való boríték
csinos névjegy
A SPORT MUNKÁJÁBAN SZEGEDEN

Pestvidéki hírek

KAC Testvériség — KAC Kosuthváros 5:0 (2:0). Vasárnap a KAC két alcsapata mérte össze erejét a szektói pályán. A győztes a Testvériség lett, amely szép játékkal meg is érdemelte a győzelmet. Ezzel a mérkőzéssel most már be is fejeződtek a téli footballversenyek.

Tavaszi sorsolás a pestvidéki kerületben. A pestvidéki kerületben a KAC kérelme folytán szombaton ejtette meg a tavaszi bajnoki mérkőzések sorsolását a kerületi bizottság. A sorsolás eredménye a következő: A kecskeméti alosztályban március 29. Kecskeméti TE — Monor, Üllő — Vecsés, április 5. Kecskeméti AC — Üllő, április 12. Kecskeméti AC — Kecskeméti TE, április 19. Kecskeméti TE — Vecsés, Üllő — Szolnok, április 26. Vecsés — Szolnok, Monor — Üllő, május 3. Kecskeméti TE — Üllő, Monor — Kecskeméti AC, május 10. Szolnok — Kecskeméti TE, Vecsés — Monor, május 17. Szolnok — Kecskeméti AC, május 24. Kecskeméti AC — Vecsés, Monor — Szolnok. A váci kerületben: március 29. Pécel — Soroksárpéteri, április 5. Isaszeg — Vác, Soroksárpéteri — Rákosliget, április 12. Rákoscába — Isaszeg, április 19. Rákosliget — Rákoscába, Pécel — Isaszeg, április 26. Isaszeg — Soroksárpéteri, Csaba — Pécel, május 3. Pécel — Rákosliget, Soroksárpéteri — Vác, május 10. Vác — Rákoscába, Rákosliget — Isaszeg, május 17. Rákoscába — Soroksárpéteri, Vác — Pécel, május 24. Rákosliget — Vác.

Balázs Ignác, A KAC volt kiváló balszélsője, aki már egy év óta a KAOE színeiben szerepelt,

most az NSC részére kérte átigazolását.

Propaganda birkozó verseny. Vasárnap délután rendezte a Kecskeméti AC házi propaganda birkozó versenyét, amely ugye kölcsönösen, mint anyagilag varakozáson kívül sikerült. Az eredmények a következők: Pehelysúlyban Burián győz Bene felett 2 perc alatt, Toth győz Héjjas felett 4 perc alatt. Könnyűsúlyban Duk győz Gyórfy felett 18 perc alatt, Baranyi Nyári felett 17 perc alatt. Pehelysúly döntő Toth győz Burián felett 6 perc alatt. A pehelysúly győztese eszerint Toth a könnyűsúlyú Baranyi. Ezután dr. Előd József nenez súlyú bajnok Kőszoval, Dickkel és Baranyival iskola birkozást mutatott be.

Weisz Sándor, a Szolnoki Máv. SE kiváló hátvéde októberben bevonult katonának. Távozásával és Schüller, Fimáli, Pethő, Bálint letihása folytán a Máv. igen meggyengült, úgy hogy tavaszi szerepléséről igen keveset várhatunk.

Molnár I. a Szolnoki KASE jobbhátvéde Budapestre költözött, hol az ESC színeiben fog szerepelni.

Táncmulatsággal egybekötött évzáró ünnepélyt rendezett december 7-en a Szolnoki Máv. SE, mely fényes anyagi sikerrel végződött.

Nyílt-tér.

E rovat alatt közöltekért nem vállal felelősséget a szerk.

Tagmegbecsülés az Aradi TE-ben.

Strifler Ferenc aradi tornatanárt, azt hiszem, nagyon jól ismeri már a Sport közönsége, mint olyant, ki durvaságaival tette magát híressé. De ezt a jelet nemcsak a jelen eset miatt, hanem a pár helet ezelőtti ittlévő SZTK játékosokkal szemben tanúsított viselkedése miatt is nagyon megerdemli.

Folyó hó 15-én történt, hogy Asbóth, Reisszöld és Vidák urakkal este 7 órakor a tornacsarnokban mentünk, hogy az ottlévő atletákkal egyet-mást megbeszéljünk. Azonban míg az illetők benn a csarnokban tornaszak, addig mi kinn, az üvegajtóval elválasztott öltözőben diskuráltunk s nevetgettünk. Nem tudom, mi okból, egyszerre csak Strifler tornatanár kirohan a csarnokból s minden felszólítás s uri emberhez nem melto kitejezésekkel rank főrmédt, hogy azonnal takarodjunk ki onnet, mert a pedelussal fog kitérteni.

Utóbb megtudtam, hogy azért tette ezt, mert úgy hallotta, mintha mi megjegyzéseket tettünk volna a tornászok urakra, amit, azonban csak Strifler hallhatott, senki más a csarnokban. Utóbb ezt oda módosította, hogy azért tette, mert megajta Asbóthot, a Sport munkatársat, ki egyszer az ATE illetve a Strifler ellen írt a Sportban. Tudommal ez sem tedi a városagot, mert annak idején kislult, hogy nem is Asbóth, hanem a tanár ur diákjai írták az illető cikket!

De akárhogy álljon is a dolog, a kellő lépéseket megteszem a választmányhoz, hol remélem megkapom úgy én, mint a többi urak a keuo elégtelent.

Horváth Gyula

Üzenetek.

Parcetics István, Zombor, 1. A kéreztett kapusok sorrendje Csáky — Milassin — Griffaton. A vidék legjobb csapata a Temesvári Kinizsi 3. A délvidék legjobb footballbiraja Steinhübel (Temesvári Kinizsi.)

Egy TAC-ista Temesvárott. 1. Copko (Bácska) jobb, mint Chinnoray (Kinizsi) 2. Így következnek: Wurfer (Kinizsi), Hapa (SzAK), Steiner (TAC). 3. Blum jobb mint Szidon és Markovics. 4. Majkó (SzAK) jobb, mint Oszwald (Kinizsi). 5. A vidék öt legjobb csapata a Temesvári Kinizsi, Tatabányai SC, Györi Egyetértés, Szegedi AC és a Nagyvaradi AC 6. A SzAK két gólkülönbséggel jobb, mint a TAC.

Recht Bernát, Temesvár. 1. Nem tudjuk. 2. Jövő számunkban hozzuk.

Domsa Sándor Temesvár 1. Kinizsi — 33 FC Corinthian meccset valószínűleg csak tavasszal fogják lejátszani. 2. Kinizsi — Gyoma 1:1. 3. Herner (Kinizsi) jobb, mint Milassin (Bácska) 4. Fürst (SzAK) jobb, mint Szednicsek (Kinizsi).

Mátku Lázár, Temesvár. A délvidék legjobb hátvéde Iszer (Temesvári Kinizsi).

Sztrilich Zoltán, Zenta. 1. Az ATE jelenlegi összeállítás nem végeles 2. A Kinizsi összeállítás Herner — Iszer, Szabó — Kovács I, Toth, Oszwald — Wurfer, Szidon, Kovács II, Szednicsek, Chinnoray. 3. A TAC jobb formában van, mint a Bácska.

Vajda Péter, Szabadka. A versek nem közölhetők.

Niesz Péter, Philadelphia. Amerikába fél évi előfizetési díj 4-60 K. Mutatványszámot küldtünk.

Kunszt Béla, Székesfehérvár. A vidék legjobb jobbszélső Wurfer (Kinizsi), Hapa (SzAK), Horn (Pécsi AC) és Muxi (Kolozsvari AC).

Balogh Zoltán, Marosvásárhely. 1. A KAC teljes csapata jobb, mint a KTC 2 Csibor (Kassai AC) jobb, mint Ökrös (KAC) 3. A kérdéses török csapat a Galati Seray.

Bodnár Károly, Eperjes. 1. A Losonci AC jobb, mint az Eperjesi TVE 2 A Mateóci SC az idén nem nevezett a bajnokságra 3. A Kassai AC legjobb játékos Csibor.

Kolker Jenő, Temesvár. Blackburn Rovers — MTK 4:2. FTC — Blackburn Rovers 2:1. A Blackburn Rovers jelenleg az angol liga első helyén áll.

Molnár Sándor, Pétrócz. Az északkerületi bajnokság végállását jövő számunkban hozzuk.

Péteri Andor, Hódmezővásárhely. Verse nem közölhető.

Kiadóhivatali főnök König Frigyes.

Hallatlan olcsó árban
vállalom el
uj harisnya,
kamásli, keztyű és football-harisnyák készítését és javítását
Dóczi Antalné kötőde,
Batthyányi-utca 2. szám.

Szilágyi György utóda
PELCZ ARTHUR
fűszer- és csemegekereskedése
Szeged, Boldogasszony-s.-u. I.
Ajánlja ujonnan felfrissített fűszer és csemegeárut. G. és W. Heller cukorkakülönlegességek lerakata. □
□□ **Tömeges pártfogást kér: PELCZ ARTHUR.**

Kordován István
borbély- és fodrász-üzletét
Belvaros Templom-ter 3 alól modernül berendezve 1913. nov. 1-en
Iskola-utca 29. szám
Glokner-hazba

helyeztem át
Elozekeny higienikus kiszolgálás.
Sportifjaknak kedvezmény

SZAK és SzTK
tagjai 10 százalék kedvezményt kapnak árjegyzékünkől. Gramofon, kerékpár, varrógép és lemezek nagy raktára
Nagy mechanikai javító-műhely!
Kelemen és Társa
Oroszlán-utca.

SULLAJDA JÓZSEF
10100 400 10100 40
SZEGED, ISKOLA-UTCA 15. SZÁM.
Olcsó árai mellett a legjobb és legfinomabb cukorkák, sütemények és tagylatok kaphatók. Megrendeléseket gyorsan készít és rogtan házhoz szállít. □ □

Uj üzlet! Uj üzlet!

HEIM ANTAL

uri és hölgyfodrász terme

Takarék-utca 8. sz.

(Uj Csongrádi-palota.)

Uj üzlet! Uj üzlet!

Telefon 702. Telefon 704.
Cipő-gyorstalpaó
Szeged, Kölcsei-u. 8. Próféta-vendéglő mellett
Megrendeléseket, javításokat gyorsan és olcsón készít
PAPP FERENC, uri- és női-cipész.

Hangszerek

és mindennemű alkatrészek olcsón kaphatók és javíthatnak

Babós Sándor

hangszerkészítőnél,
SZEGED, Iskola-utca 21. szám.

Szerkesztésért felelős König Salamon.

Nyomatott a kiadótulajdonos König Salamon könyvnyomdájában Szeged, Kelemen-utca 5.

A SZ

Mindenből fakad embertársasborit, lerántal alkotabból a sainkban tudóst, ne rabszolgámegáldott barátot letalapja megértés non-ját.

Boldog

Mily szadatott boldog vámagunkat boldogság megértés, hidalhatarombadomajdan embert

Mondja ruhás hót Tom Per Mr. E. — Azt Ismerem, Tom P — Mer hideg szé Hutton

— Az nak. Külgyon búsküldözget leány, az vetve — zés előtt pedig itt söt vörös annyi olamennyi önnel!

Mr. H keresztül Perkins volt, de olyan varhon vé első pilla Nem sze

A „SPORT“ karácsonya.

A szeretet ünnepén.

Minden, ami szép és jó, a szeretetből fakad. Abból a szeretetből, mely embertársaink gyarlóságaira fátynit borít, lerombolja a küzdelmes Élet által alkotott zordon válaszfalakat, — abból a szeretetből, mely embertársainkban nem a könyveibe temetkező tudóst, nem a ziháló vaskolosszusok rabszolgáját, nem a földi javakkal megáldott embert nézi, hanem a felebarátot látja. Ez a szeretet a béke létalapja s a szeretet, a kölcsönös megértés képezi a boldogság sine qua non-ját...

Boldogság...

Miyy szép szó ez s mily keveseknek adatott meg, hogy ajkukra vegyék: boldog vagyok... Nem, ne áltassuk magunkat, — senkinek! Lesz-e vajjon boldogság, lesz-e vajjon kölcsönös megértés, társadalmi külsőségeket, áthidalhatatlannak látszó válaszfalakat rombadöntő szeretet lesz-e? Fogjuk-e majdan valamikor az emberben az embert látni? Fogjuk-e felebarátunk-

ban a gyarlóságot nem megvetni, de iránta patientiával viseltetni? Hisz ő az én képmásomra teremtett, az ő hibája a tied, az enyém és mindnyájunké! Miért alázzuk meg önönmagunkat az ő benne megnyilvánuló saját gyarlóságunk megvetésével?... Ez nem a kölcsönös megértés, sem a szeretet és legkevésbé a boldogság elérhetésének az útja!

Hát van-e lehetőség, van-e modus — ha nem is nagy általánosságban, de legalább csekély részletekben — a boldogságot megközelíteni? Létezik-e oly fenséges valami, melyben feledjük az Élet nehéz küzdelmeit, hol nem tekintjük egymás rangját, vagyonát, tudását, s ha zörget, „beeresztetik“? Van-e oly fölséges valami, mely a megértés, megbecsülés és szeretet rettentően szilárd alapkőven épült fel?... Igen, van!

A sport, az igazi embersport az, hol nem kérjük: lakatos vagy-e, hivatalnok vagy-e, vagy bölcsődön hétágu korona cifrázkodott, itt minden tisztességes ember kitárt karokra lel s kitörülve lelkünkől a sivar élet küzdelmenek emlékeit, a testedzés kultu-

szának eszközében keressük és megtaláljuk a célt: egy más világot, mely új szférába ragad, hol nincs gyűlölet, hol nincs válaszfal s hol egymásban semmi mást nem látunk, csak az embert, a felebarátot... Ez a boldogság, ezt a célt szolgálja az igazi sport.

Oh, mi szépen hangzanak e szavak a papíron!...

S a valóság?

Haj, a valóság az axiómák torzító tüköre...

De miért? Hisz' az eszköz gyönyörű, a cél fenséges és az axiómák, mik beléjük lelket tehelnek, megdönt-hetetlenek s könnyen teljesíthetők? Hát miért, hogy a sport nem teremt boldogságot, miért, hogy gyűlöletet fakaszt? Mindez miért?...

Az eszköz, a cél, az axiómák testet öltői Scythia fia, kik sportot csinálnak, felhasználják az eszközt s mégsem boldogok a sporton belül, mert nincs kölcsönös megértés, nincs szeretet, az emberben nem felebarátot, de ellenséget keresnek... Az ilyen sport üres, tartalmatlan, keserű pillakkal és nem boldogsággal teli... De hát meddig tart ez? Quo usque

A goal.

Írta: Kóhalmi József dr.

Mondja, sir, nem ismeri azt a fehér ruhás hölgyet? — kérdezte csendesen Tom Perkins.

Mr. E. W. Hutton követte a tekintetét:

— Azt a szép, szőke leányt gondolja? Ismerem, de csak látásból. Miért kerdi? Tom Perkins elmosolyodott.

— Mert nagyon szép leány... Különös, hideg szépség...

Hutton bólintott:

— Az édes apja tagja a lordok házának. Különböen úgy hallottam, hogy nagyon büszke ő szokása és tucatszámra küldözgeti el a kerőt. Hanem gyönyörű leány, az bizonyos és — tette hozza nevetve — nem is ajánlom, hogy a mérkőzés előtt ilyen sokáig nezzé... Most pedig itt hagyom, my dear, egy kovárt, sőt vöröshaju leányzóért, akinek azonban annyi okorsordája van odaát nálunk, amennyi az én rovidejárata váltóm. Isten önnel!

Mr. Hutton, az örökké vig amerikai keresztül oklozte magát a tömegben és Perkins egyedül maradt. Ő is amerikai volt, de másmilyen, mint Hutton, nem olyan vérbeli yankee, aki mindenütt otthon van. Perkins csendes ember volt, első pillanatra jelentéktelen, zömök legény. Nem szerette a fölösleges beszédet, sem a

lármat, volt benne valami keleti lomhaság. De ha egyszer kikökönt a nyugalomból, akkor meg a másik végletbe csapott. Olyan lett, mint egy délamerikai bravo, akinek a kezéhez nőtt a kés. A szeme, a kemény nézésű szürke szeme úgy csillogott ilyenkor, mint valami csodálatos drágakő. A szemét az édesanyjától örökölte. Kreol leány volt, az apja ott ismerte meg kóborlása közben valamelyik haciendában. Az öreg nem is vágyott az uri életre. Rengeteg dollárt kapart már össze, amikor meg mindig együtt terelte az ökreit a bőrnadrágos, barsonyzekés cowboyokkal. Hanem az egyetlen fiából már urat akart nevelni: átkuldté az ó-világba, Cambridgebe.

— A pénzt ne sajnáld fiam, — mondta a bucsuzáskor — látod, van nekem elég. Nem akarom, hogy te is a pénz rabszolgája légy, mint én.

Tom Perkins tehát átvitorlázott egy nagy csomó bankóval a zsebében és beiratkozott az egyetemre. De sehogy sem tudott belejönni az életbe itt az ó-világban. A kollegái alig ismerték, nem is igen közeledtek hozzá. Perkins nem tudott öltözködni s olyan hajmeresztő botlásokat követett el, hogy például lovaglódresszben ment be az olvasóterembe, vagy ebéd közben rágyújtott, a fiúk szörnyűködését meg egyszerűen megmosolyogta. Bizonyosan ezért, lassankint csak így emlegették: a marhapásztor.

Perkins egykedvűen fogadta ezt a bánásmódot. All right! gondolta, bevégezem a szemesztert és megyek odébb egy házzal...

Ezalatt lassankint kitavaszkodott. A versenypályákon pezsgett az élet, megkezdődött a tréning.

— Le kell győznünk az idén Oxfordot, — mondogattak az atléták és lázasan készültek a májusi nagy napokra.

Perkins egy reggel lement a football-pályára. Amint teleje repült egy labda, villámgyorsan lestoppoltta és végigrohant vele a pálya szélén. A többiek érdeklődve nézték. A kapitány intett a szemével a trénernek:

— Bizonyosan régi játékos! Jó volna a második csapatba...

Két hét óta Perkins mindennap ott volt a pályán. Kezeledett a mérkőzés napja. Mikor egy délután a clubház előtt acsorgott, a kapitány megszólította:

— Képzeld, sir, milyen szerencsétlenség: tíz nap mulva mérkőzünk Oxforddal és most betegedett meg a jobbszélsőnk. Igazán nem tudom, mit csináljak.

Perkins elgondolkozott, azután csendesen felelte:

— Valaha elég jól játszottam, éppen a jobbszélen...

A kapitány bólintott:

— Azt rögtön észrevettem... Mindenesetre legyen szerencsém ma este a clubban. Talán beszélhetünk a dologról.

Perkins csakugyan bekerült a csapatba.

tandem abutere? . . . Mikor jön már egy jobb kor, mely az ellenségből elenetelet, ellenségeskedésből nemes vetelkedést csinál! Mikor születik meg a jobb belátás? . . . Üzzük ki már végre lelkünkben a gyűlölködés gondolatát s plántáljunk helyébe nemes érzéseket. Ne irigyeljünk senkit semmiért; ha jobb valaki nálam, ha eredményei szebbek a tieidnél, ne fájjon az neked, hanem örülj, mert ő is Scythia fia s közvetve a te dicsőségedre is szolgál, segítsd, támogasd, hogy még jobb legyen! Ne keressünk kicsinyes okokat bennünk lappangó közös emberi gyarlóságunknak ellenségünkre való zudítására, hanem tekintsük a célt — a sport keretén belüli boldogságunk elérhetőségét — s keressük már végre a kölcsönös megértést, szeretetet s az üdvözítő béke megalapozását!

Ekkor leszünk nagyok s legyenek eredményeink bár kicsinyek, a konzolidáltságot soha semmivel sem fogjuk többé felcserélni. Ha már az életet oly nehéz küzdve átküzdeni, legalább az életen kívül, a sporton belül szünjünk meg Gyűlöletországunk fiaii lenni . . . Aki kövel megdob, dobd vissza kenyérrel; mert nem az a férfi, ki inséges tamadókat doronggal agyonüti, hanem ki szép szóval, alamizsnával helyes ösvényre vezeti. Mennyivel könnyebb egy jó szót kimondani, mint egy súlyos dorongot ütésre emelni . . . És Scythia fiaii annyira sem szeretnék e kesernyésen édes hazát, hogy érette még a gyűlölködéssel sem hagynának fel? . . .

A „SPORT“ egész működésének céljait e gondolatok fejezik ki leghívebben s nem mulaszthatjuk el az alkalmat, a szeretet, a béke ünnepeit

felhasználni nemes céljaink ismételt kifejezésére, mely nemes célokért nemes fegyverekkel küzdöttünk s bizalmat merítve a múltból, csekély erőnkkel, de acélos akarattal megyünk a jövőnek: kölcsönös megbecsülést, szeretetet, békét teremteni a magyar sportban s a sportot szent hivatásának átadni . . .

Igaz magyar sportemberek, támogassatok nemes küzdelmünkben!

Sic itur ad Astram . . . Asbóth Oszkár.

A Szegedi Atletikai Klub.

A Szegedi Atletikai Klub életében a lefolyt esztendő óriási haladást jelent. A szegedi sportközönség ez évben különös érdeklődéssel kísérte a SzAK működését, mely körülmény a tagok számának szép emelkedésében jutott kifejezésre. A közönség szeretete volt az, amely a múlt évben mai a legszebb reményekkel kecsegtette a szépen tejlődő egyesületet. Ez a sportszeretet ez évben — bizonyára a kiváló sporteredmények hatása alatt — már annyira megszilárdult, hogy a SzAK ez alapon is a legnagyobb bizalommal tekinthet a jövőre.

A lefolyt évben is a labdarugás érte a legnagyobb népszerűséget és a szabadtéri sportot üző egyesületek ennek folytán ezen sportág tökéletesítésére fordították java erejüket. A SzAK is így volt. Bar atletikában most többet produkált, mint az előző évben, e tekintetben nem nyújthatott annyit, mint amennyit tőle joggal elvárhatunk volna. Megállapítható, hogy ezen tény oka korántsem az egyesületben keresendő, ahol az egész éven keresztül meg volt az akarat ezen sportág művelésére. Nagyriész a közönség közömbössegeben keresendő az ok, mely nem tud az atletikával megbarátkozni. Így azután csak tetemes anyagi áldozatok árán sikerült némi eredményeket elérni, melyek az egyesület ez évi nagy kötelezettségei miatt nem fokozódhattak.

Annál eredményesebb a labdarugásban kifejtett működése. A SzAK I. csapata ez évben érte el legnagyobb formáját hosszú eredményes működése alatt. A csaknem tel-

jesen szegedi fiukból álló football csapat át tudta érezni, mivel tartozik városának és egyesületének. Lelkes és egymást megértő játékosokat produkált mindenkor es kiváló működésén meglátszott, hogy igazán szíven viseli egyesülete érdekeit. Az őszi szezonban elért eredményei büszkeségére válnak a SzAKnak és Szeged sportjának is. Bajnoki mérkőzésekben szerepelve összes küzdelmeiben magához ragadta a győzelem pálmáját. Két erős riválisa, a Bácska és SzTK felett döntő győzelmet aratott, mely eredmények megszerezték számára a Szegedvidéki labdarugócsapat hegemoniáját. Fővárosi kiváló csapatokkal és elsőrangú vidéki ellenfelekkel tartott barátságos mérkőzéseket, melyekben kivétel nélkül dicsőséget szerzett a piros-fekete színeknek. Ha nem is sikerült a főváros elsőosztályú csapataival szemben győzelmet aratnia, oly eredményeket ért el, melyek kétségkívül a vidék legelső csapatai közé emelik a SzAK-ot. A magyar kupaért folytatott küzdelemben közvetlenül fővárosi csapattal sorsoltak össze, mintegy elismerve klassziszt. Ezen mérkőzés tavasszal a fővárosban bonyolították le és szegedi sportkörökben a legnagyobb érdeklődés kísérte a SzAK első budapesti szereplését. A csapat kiváló formája a helyes csapatösszeállítás megalapításában és a fegyelem megszilárdulásában találja magyarázatát. A SzAK I. csapata 40—0 gólaránnyal a Szeged-vidéki alosztály elén áll és így tavasszal, ha eddigi formáját megtartja, a bajnokság legkomolyabb jelöltje.

A SzAK figyelme kiterjedt egyéb sporteseményekre is és Ujszegeden felállított nagyszerű sporttelepét már olyan célzattal építette, hogy rövid idő múlva minden sportág művelésére alkalmas legyen.

A Szegedi Atletikai Klubot a lefolyt esztendő az ország legnagyobb együletei közé emelte. A szegedi lelkes sportközönség bizonytalán még az eddiginél is hatványozottabban támogatásban fogja részesíteni azt az egyesületet, mely a szegedi szabadterei sportot megalapozta és annak díszes otthont emelt. Leküzdve minden akadályt nagy céljai felé rohamosan közeledik a SzAK azzal a biztos tudattal, hogy kezében a szegedi szabadterei sport jelene és jövője.

Grosz Marcel,
a SzAK titkára.

A kapitány nagy diplomata volt, mikor nem a tartalékokból választott, hanem inkább az ismeretlen, idegen fiut állította be a csapatba.

Most Perkins ott állott a tömegben és csillogó szemmel nézte a lányt. Édes babarcu, aranyszőke leány volt. Perkins a tekintetét kereste, mohón, kitarotán, de a leány nem vette észre és Perkins elszomorodott. Valami nagy, égető keserűség szorította össze a torkát.

A leány egy magas fiatal angolhoz fordult, aki mellette állott. Perkinsnek megdobbant a szíve. Most a fiut kezdte nézni. Fürkésző, éles tekintettel mérte végig. Széles, erős legény volt az angol, nyugodt, szabályos arcú, gögös száju.

— Bizonyosan a bátyja, — villant meg Perkins fejében. Bolondos örömmel kapaszkodott ebbe a gondolatba. — Igen, a bátyja lesz, nem is lehet más, hiszen hasonlít is rá, természetes, hogy a bátyja! Ezzel vigasztalta magát és közben majdnem eltejtette, hogy ő ma első sorban jobbszélső . . .

A tömeg egyre izgatottabb lett. A nagy sporttelep olyan volt, mint egy óriási virágoskert. A sok világos ruhás leány, asszony épp olyan türelmetlenül várta a mérkőzés kezdetét, akár a legszívesebb sportsmann. A tribünök szélén pirosarcu, izmos kis fiuk apró világos, meg sötétkék zászlókat lengettek, a férfiak szalmakalapján, gomblyukában mindenütt

kék szalagok, jelvények; itt-ott kivirított a tömegből egy-egy sportlady világoskék toalettje, napernyője, mindenki mozgott, fészkelődött, jobb helyet keresett, szinte a levegőben uszott az izgatott feszültség, mert nagy nap volt ez a mai.

— Dark-blue, vagy light-blue! — ez volt a jelszó. Oxford, vagy Cambridge! A sötétkék, az Oxford-partiak nyugodt fölénnyel mosolyogtak, erősen bíztak az egyetem győzelmében. De a light-blue elszánt hibeiből sugazott a lelkesedés és a simára borotvált képű öreg gentlemanek egyre-másra kötöttek a fogadásokat.

Perkins pedig még mindig ott állott a tribünön és csillogó, éhes szemmel nézte a szőke lányt. Most feleje fordult és Perkins észrevett egy kis kék szalagot a mellén. Sötétkék szalag volt.

— Tehát ő is Oxfordért lelkesül, — konstataulta magában, de hamarosan megvigasztalódott: a vörösképu, vállas angol eljut a kis sportlady mellől.

Egyszerre meghökent. A tribünökön végigzugott a kiáltás:

— Hurrah Oxford! Hip-hip Cambridge!

Előkapta az óráját. Alig tizenöt perce volt még a felállásig és ő még itt csavargó felöltözve. Gyorsan, idegesen iztetett át a tömegen. Odalent a trener iztadtan ugrált, szaladgált össze-vissza, majdnem a haját tépte. A két csapat már dresszben ácsorgott az öltözőben és Perkins, a jobbszélső, eltűnt. Nincs!

— Ez mégis hallatlan! — kiabálta dühösen. — Gentleman ilyet nem tesz! Ha nem játszhat, mért nem jelenti be idejekorán. Hej, ez az amerikai! Nem megmondtam, hogy baj lesz belőle?

A sűrű emberfal most megnyílt és egy kipirult arc bukkant elő. A trener örömben elfelejtette minden mérget, ahogy meglátta.

— Gyorsan, gyorsan, a közönség már szétszedi a tribünöket, siessen!

Friss, könnyű léppel futott ki a pályára a két csapat. Világos ingukre rá tüzött a nap, langyos, puha szél jart, gyönyörű volt ez a modern aréna.

Földrengető hurrah! köszöntötte a két egyetem valogatottjait; de fönt, a tribün legtetején egy csomó hosszú, szélesvállu, tipikus amerikai fiu hidegen maradt. Nem is tapsoltak, csak a szemük villant fel, mikor az egyik lemutatott a pályaszélére:

— Perkins játszik.

Perkins kiállott a jobbszélre és kutató szemmel nézett végig a tömegen. A lányt nem láthatta innen, mégis úgy rémlett előtte, mintha ott ülne az egyik pályaholyban.

A bíró füttyült és ő nagy ugrásokkal futott bele az ellenfél mezőjébe. Eleinte nem kapott labdát. Nem bíztak benne. Ez így ment egy darabig. Perkins úgy érezte, hogy repulni tudna, olyan könnyű és friss minden izma. Lassankint elke-

A S
Három e
nakázó Egy
Egyesület
galmas tag
tésben nem
mes sporto
mely már
nyel vidéki
több első
nepélyen.
nyolcasuk.
A „Tisza
ben a más
gárdával tr
zósók ez é
senyeken,
tásuk azt
évben ver
Különösen
formát, ug
ujabb vers
gondoskod
A regatt
a Club, m
sportszerű
teljesen új
s hála Me
szerű veze
Az evez
kat tettek
Szeged és
„Tisza“ ta
Szeged tu
meg, hogy
evezős vol
Szeged—
—Szeged
szerepelt
naplójában
állandó cs
de mindan
kisebb tur
helyeket a
felkeresett
Érdeme
szorgalma
idei szeg
hez jutatt
tagjai köz
testvérpar

vetlenede
Hát még
ért rá be
röpült fe
alatt kö
sebesen
kékek e
lette job
csatársor
Már ak
feleje a
képüle
rá magá
ködésen,
nem Per
kinyom
észrevett
kített e
másodpe
mögött
és nehéz
és a lab
lábáról
pályáról
lenyomt
zugó fe
panást,
kiáltást
. . .
kins „M
ordított
ideges e
dásokat
Mind

A szegedi evezőssport.

Három evezős egyesület a „Szegedi Csónakázó Egyesület”, „Tisza” Szegedi Evezős Egyesület és a „Szegedi Evezős Club” szorgalmas tagjai egymás között békés egyetértésben nemes versengéssel viték előre e nemes sportot. A legöregebb egyesület a SzCsE mely már sok ízben szerepelt szép eredménnyel vidéki evezős versenyeken, ez idén is több első díjat vitt el az úvidéki Duna ünnepélyen. Itt szerepelt első ízben versenynyelcasuk.

A „Tisza” evezős egyesület, mely sorrendben a második, az elmúlt évben kiváló junior gárdával trenirozott és bár még a fiatal evezősök ez évben nem vehettek részt versenyeken, de szorgalmas evezésük és kiharításuk azt a reményt kelti, hogy már a jövő évben versenyeken is szerepelni fognak. Különösen négyes hajókban mutattak szép formát, úgy hogy az egyesület vezetősége újabb verseny-négyes csónakok beszerzéséről gondoskodik.

A regatta-egyesületek közül, legfiatalabb a Club, mely ez év tavaszán kezdte meg a sportszerű evezést. Mini fiatal egyesületnek, teljesen új evezős gárdát kellett előteremteni s hála Meák Gyula ügyvezető elnök szakszerű vezetésének, ez sikerült is.

Az evezős egyesületek szép kirándulásokat tettek: SzCsE Tiszakürt — Szeged, majd Szeged és Kézdivásárhely között tett túrákat, — a „Tisza” tagjai Szolnok—Szeged Soborsin — Szeged tura utat eveztek be és itt jegyezzük meg, hogy a kirándulók nagy része kezdő evezős volt. Ezen hosszabb túrákon kívül Szeged—Mindszent—Szeged, Szeged—Makó —Szeged és Arad—Szeged közötti vízi ut szerepelt több ízben a két egyesület evezési naplójában. A SzEC sajnos még nem birt állandó csapatokat összehozni túraevezésre, de mindamelett tagjai szívesen vállalkoztak kisebb túrákra Algyőig, Orlováczig, mely helyeket a másik két egyesület is szívesen felkeresett.

Érdemes a szegedi evezős életből néhány szorgalmas evezős nevével felemlíteni, akik az ideai szegedi evezős élet szép eredményeire jutatták a három egyesületet: SzCsE tagjai közül a Török testvérpar, a Csenki testvérpar, Pálffy Daniel, Balogh Tamás,

Szendrey László, a „Tisza” tagjai közül: Klivinyi István, Schaffer Lajos, Dreyer József, Toth Béla, Menninges Oszkár, Kovács Gyula, Borbola Jenő, dr. Szakál József, Tanay Emil, Kiss István, a SzEC tagjai közül: dr. Wolff Fejenc, Szolga Miklós, Kissági Béla, Linbeck, Orf.

A három egyesület szép társadalmi életet is élt, társas vacsorák, ünnepélyek napirenden voltak. Mégis ki kell emelni ezek közül két sportünnepet: a SzEC Meák Gyula 25 éves evezési jubileumát és a „Tisza” részéről a szegedi kiránduló csapattal két hajóban érkező szolnoki evezősök tiszteletére rendezett ünnepélyes fogadtatást, amikor is mindhárom evezős egyesület a Maros torkolatánál várta hajóival a kirándulókat és 18 hajó evezett egymás mellett a lobogó díszben álló „Tisza” csónak-házhoz.

A SzEC és „Tisza” jól sikerült házi versenyeket is tartottak, melyeknek szép eredményei velednek vidéki országos versenyek eredményeivel.

A három evezős egyesület évi jelentései és statisztikai közlései most készülnek és a számarányok hihetetlen mértékben emelkedtek a múlt évi eredményekhez képest. De minden szám nélkül is, beszélnek e száraz adatok és azt mondják, hogy a szegedi evezős sportélet újraszületését éi most és e három sportegyesület a szegedi evezősök nevét ismét arra a polcra állítja, ahonnan a sport rettegett bajnokai kerülnek elő.

Lugosi Döme dr.

Humor a sportban.

Egy kedélyes levél.

Azt hiszem nem szükséges kommentárt fűznöm az alanti levélhez, amelynek eredeti példányát kedves emlékeim között őrzöm:

Tisztelt Elnökség!

Most, amidőn a folyó évi vasárnapokat leköjtük, azzal a kérésrel fordulunk Önökhöz, szíveskedjenek velünk sürgősen közölni, hogy május hó 25-en hajlandók volnának-e, az alanti föltételek mellett hozzánk egy barátságos mérkőzésre átfaradni, ill. bennünket

szíves idejövételükkel megörvendeztetni. — Azért kérjük épen a fenti napon, mivel egyedül ez az egy vasárnapunk szabad, a többiek már mind le vannak foglalva.

Feltételeink a következők:

Fizetünk Önöknek utiköltség fejében 45 K 80 fillért, (azaz 12 személy részére III. oszt. vasuti jegyek), Miskolc-pályaudvarra és vissza villamosköltség 4 K 80 fillért, (azaz 12 személy á 40 fill.), továbbá kapnak egy vacsorát is.

Azt hisszük: feltételeink elég kedvezőek és minden bizonnyal „teljes első csapattal” jönnek.

Várjuk gyors értesítésüket és maradtunk 1913. stb. . . .

X. egyesület nevében:
Y. intéző.

U. i. Éppen most kaptuk az N. N. egyesület levelét, amelyben leköjtik a fenti napot, azaz május hó 25-ét s így sajnálatunkra, ezen levelet kérjük tárgyatlannak tekinteni.

Fenti.

* * *

Egy footballbíró-vizsga finishe.

Vizsgáztató (6 jelölthöz): Kérem urak! Tessenek figyelni, utolsó kérdés! Mi a bíró teendője a mérkőzés befejezése után?

Első jelölt: Fűtülök egy hatalmasat, hogy a meccsnek vége van . . .

Vizsgáztató (a második jelölthöz): Ön is? Második jelölt: Nem. Én kettőt sipolok!

Vizsgáztató: Ugyan kérem, hagyjuk ezt a sok fűtülést. Hiszen a mérkőzés utánról van szó?! . . .

Harmadik jelölt: Én . . . én . . . (zavartan): vigyázok a rendre!

Negyedik jelölt(egy gentry gyerek): Én a rendőrt figyelmeztetem, hogy ügyeljen a rendre!

Vizsgáztató (mérgesen): Ez a rendezők dolga.

Ötödik jelölt: Én vigyázok a játékosok testi épségére . . .

Vizsgáztató (az utolsó jelölthöz): Ön is? Hatodik jelölt: Én a magaméra! . . .

Vizsgáztató (lecsap a zöld asztalra): Szép! Hát a bírói jelentést ki küldi be? A Jehova?! . . .

Roth Ármin.

vetlenedett. Bosszantotta ez a mellőzés. Hát még itt is . . . — gondolta, de nem ért rá befejezni, mert hirtelen nagy ívben röpi feléje a labda. Lefogta, pillanat alatt körülnézett a pályán, azután szel-sebesen rohant vele a jobbszélén. A sötét-kékek egymásután bukdácsoltak el mellette jobbra-balra, vad erővel futott, a csatársor alig tudott utána helyezkedni. Már a kapu mellett volt. Most rohant feléje a back. Hatalmas, csontos, vörös-képzűlegény volt a hátvéd, zihálva vetette rá magát Perkinsre, meglatszott az erőlködésen, hogy nem is a labdát nézi, hanem Perkins akarcja labdástól-mindenestől kinyomni a taccsvonalon. Az amerikai észrevette. Egy hirtelen, rövid mozdulattal kitért előle, a labdát előreadta s egy másodperc múlva ismét elői volt. Maga mögött hallotta a hátvéd rohanó lépeseit és nehéz, dühös lihegését. Még egy lépés és a labda remek ívben perduit Perkins lábáról a kapu elé, ő pedig kivágódott a pályáról. A nagytestű hátvéd egy ugrással lenyomta a földre, de már későn. Perkins zugó fejjel, mint valami fűlsiketítő roppanást, hallotta ezer meg ezer torokból a kiáltást: goal!

. . . A mérkőzés vége közeledett. Perkins mámoros volt. Odafent dübörgött, ordított a tömeg, mint az egzengés és ő ideges erővel vezette egymás után a támadásokat. Mindenki rájatszott, pedig össze volt

törve, agyondolgozva, de azért úgy hajlandozott az izmos dereka, mint az acélrugó. Oxford ekeseredetten, kétségbeesetten védett, de már biztos volt a győzelem. Most újra végigviharzott a tribünökön a kiáltás:

— Hurrah, Perkins!

Megint nala volt a labda. Lihegve, szédülő fejjel rohant előre. Már egészen leért a kapu elé. A mezőny üres volt és az ellenfél kapusa idegesen ugrált ide-oda. Védhetetlennek látszott a goal, mikor a vöröskepű kolosszus ismét nekifutott. Ez a hátvéd már az első perctől fogva pályázott rá. Perkins földre akart ugrani, de az úgy szakadt rá, mint a lavina. Megpördült a levegőben és jókora puffanással esett a földre. Most egyszerre felforrott a vére. Összeszorított ököllel állt meg és gyilkos tekintettel mérte végig a bucket . . . A vöröskepű hátvéd a lány kísérője volt.

Perkins megfordult és szó nélkül balagott vissza a helyére. A közönség tombolt. Már mindenki ismerte Perkins nevét. De a legnagyobb volt a tribün legtejejen az amerikai fiúk csoportja. Valahányszor egy-egy lefutása sikerült, előrántottak az éleshangu kereplőket, lengették a csillagos zászlókat, hurrázták, hip-hip-ezték, a tömor kis falanx lármája tulharsogta a tömeg tapsviharát. Éppen csak a Browningokat nem szedték elő, mert azt mégis megsokallták volna az

angolok. Hanem odaát már bizonyosan elpuffogtattak volna egy pár tucat töltést.

A bíró lágyhangu sipja megszólalt. Vége volt a mérkőzésnek. A tömeg egy perc alatt áttörte a korlátokat és betódult a pályára. A színes, kavargó emberáradaton végigzugott a kiáltás: Eljen Cambridge! Eljen Perkins!

Halálrafáradtan, lomhán ment ki a csapat élén. Tehát „blue” volt. Nemzeti hős! A lordmayer csak elég nagy ur, de még ő is büszke, ha elmondhatja: Bizony, uraim, goalt rugtam Oxfordnak, vagy: Ott ültem a győztes nyolcasban!

Ahogy a páholyok elé értek, a cilinderrek köszönésre villantak, a társaság lelkesen tapsolt, a nők virágot hintettek eléjük . . .

Perkins felnézett. A szép szőke lány ott állott az egyik páholyban, a kis öklével ütötte a karkát, a szeme mámoros volt a lelkesedéstől. Kihajolt a fiuk felé és kipirult arccal kiáltotta:

— Hurrah Perkins!

Egy szál fehér rózsza volt a mellére tűzve. Letépte és odadobta Perkins lába elé . . .

Perkins mosolygott. Valami izomláz-félet érzett a szívében. Felvette a rózsát és gépiesen az arcához emelte. De nem csokolta meg. Nem. Most egyelőre egy óriási pohár citromos vizet szeretett volna.

agyon közülünk? Persze, mi szörnyen csodálkoztunk e furcsa kérdésen. A riporterek nem akartak a szemünknek hinni, hogy itthon vagyunk mindnyájan. Majd széjszedtek bennünket! A Bpsten feladott mentő táviratot ugyanis rosszul vették fel, helytelenül értelmezték s miután barátunk főnöke megtudta, hogy Zágrábban volt hivatalnok a labdát rugni, azt olvashatta ki a táviratból, hogy halálra rugták közülünk valakit. Így esett meg, hogy a helyi deli lapok „Halál a zágrábi footballmeccsen”. „Az ATK gyásza” stb. cím alatt ostromoztak a labdarúgás kinövésit . . .

Ez volt a híres „földkörüli turnénk” máltó befejezése . . .

De mégsem! Az volt az igazi befejezés, mikor az iskolában kísült a turpisságunk s jöttek a tanári konferenciák s igazgatói rovasok . . .

Szép idők, szép emlékek . . .

ifj. Asbóth Gyula.

Trencsén.

A Trencsényi Torna Egyesület, mely 1905. óta áll fenn s a footballt három év óta üzi, az 1913. évben érte el a legszebb eredménye. Északmagyarország nyugati részének csaknem minden számottevő egyesületével megmérkőzött és csapatának kiválóságát mutatja, hogy csak egy kivétellel minden mérkőzésből győztesen került ki. Legértékesebb eredményei a Kispesti AC s a Pozsonyi TE-vel szemben kivívott eldöntetlen eredményei. Többek között legyőzte a stubnyafürdői tanítóképezdet Stubnyafürdőn, mely tudvaleg a BEAC-ot 2:1-re verte.

Eredményei: Zsolnai Testgyakorlók Körével Trencsénben 2:2, Zsolnai Testgyakorlók Körével Zsolnán 2:3, a Zsolnai Törökvel Trencsénben 3:0, a Zsolnai Törökvel Zsolnán 1:0, a Kispesti Atlétikai Clubbal 2:2, a Galánthai Football Clubbal 4:0, a Vágújnyei Torna Egylet Trencsénben 3:2, Vágújnyei Torna Egylet Vágújnyen 7:0, a Liptószentmiklósi Torna Clubbal 5:0, Kőbányai Testedző Körével 3:0, Stubnyafürdői Tanítóképezdével Stubnyafürdőn 2:1, a Pozsonyi Torna Egylet első csapatával 2:2. Tehát három ízben eldöntetlenül játszott, 8 esetben győzött és csak egy ízben kapott 3:2 arányban idegen pályán.

Dr. Szűsz Jenő.

Football-aforizmak.

A technika nélküli footballozás éppen olyan mint az érzés nélküli csók.

A football és a tokaji bor között lehet valami szoros összefüggés: aki egyszer belekóstol, nehezen tud tőlük megvalni . . .

Az a játékos, aki a saját kapujához suttol, hasonlít ahhoz a végrehajtóhoz, aki a saját butorát lefoglaltja . . .

r. a.

Kaposvár.

Kaposvár létkető, eleven sportéletének tiz hosszú esztendőn keresztül a Kaposvári Atlétikai Klub volt a mozgatója és irányítója. A klub neves atlétákat adott a vidéki sportélet felszívójának, a fővárosnak, tiz esztendőn működése alatt. A klub vezetősége Bertalan Zsigmond dr. elnökkel az élen olyan agilitással működik, hogy ma már a Dunántúli egyik elismert sportvárosa.

Mégis tiz esztendői fennállása után az atlétikai klub megszűnt, illetve fuzionált a rövid idő óta fennálló Kaposvári Torna Clubbal. Ezt a fuziót az a körülmény követelte, hogy Kaposvár polgármestere csak az esetben volt hajlandó sporttelepet létesíteni, ha a kaposvári sportegyesületek egy táborba tömörülnek,

A fuzió hosszas tárgyalások után létre is jött és ma már egy sportegyesület van Kaposváron: a Kaposvári Atlétikai és Torna Klub, melynek Huszár Aladár törvényszéki elnök az elnöke.

A fuzió már esztendők óta vajudott, végre is mindkét sportklubnak be kellett látnia, hogy egészséges sportélet csak úgy és akkor lehet Kaposváron, ha a két sportklub egybeolvad.

Az egybeolvadás haszná máris mutatkozik. Az új egyesület összes szakosztályai, a futball-szakosztály kivételével, már akcióba léptek és a birkózás, tornázás, vívás, stb. sportágakat élénken kultiválják.

Ez erős lökést adott a kaposvári sportélet fejlődésében az is, hogy néhány honappal ezelőtt Kaposváron telepedett le Mudin Imre, a kiváló atléta. Mudint, aki eddig nagyatádi polgári iskolai tanár volt, a kaposvári polgári iskolához választották meg tanárrá.

Ilyen körülmények közt bizony hisszük, hogy a tavasszal már nemcsak jeles sportgárdája lesz Kaposvárnak, de nagy és lelkes sportközönsége is. A közeli jövőben megvalosul a kaposvári sportférfiak régi vágya is: a város megépíteti a városi sporttelepet.

A Bajai SE.

A Bajai Sport Egyesület ebben az évben ünnepeit ötéves fennállását és ez alkalommal aranyéremmel tüntette ki dr. Moder Geza elnököt, az egyesület alapítóját és minden ügyeinek lelkes intézőjét. Bár az egyesület a szövetségektől, kerelmel dacára, semmiféle segélyben nem részesült s minden vagyon nélkül indult a nagy közönség szimpátiáját teljesen megnyerő hódító útjára, ma a város egyik tekintélyes egyesülete, van 4 kat. holdnyi sporttelepe fásított sétányokkal, virágágyakkal. Ezen a sporttelepen van az 55x100 m. football-pálya, e körül futópálya, szabályszerű ugró helyekkel, fűesapda és külön gyermekjátéktér fedett, lepcsőzetes tribün öltözőkkel, mosdókkal, mentofelszereléssel, sőt eset az ialmérségi jog gyakorlására, hogy a nagyközönség igényeit minden tekintetben kielégítse, itt a pisztolylövőde, a teniszpálya, a korcsolyapálya.

A városi polgári iskola torna-csarnokát szabadon használja és itt tartja vívó-, box-, birkózó- és súlyemelő tréningjeit.

A Duna „Sugovicza” ágában van csónakháza, uszóstari-talpjá és 6 csónakja.

Ha mindezekhez hozzá vesszük, hogy a folyó évben a BSE 3 műkedvelő, 2 mozielőadást, cross countryt, birkózó, boxoló, 2 atletikai, 2 uszóversenyt és 26 footballmeccset tartott és hogy a folyó évben a szövetségtől kiküldött bizottság előtt az egyesület 10 tagja bírói képesítést is nyert, kepet alkothatunk magunknak az egyesület vezetőségének tevékenységéről. **Moiszky Rezső.**

Erdély sportja.

Irta: Csiky Béla.

Erdély sportja alatt — Marosvásárhelyet leszámítva — joidéig csak a kolozsvári sport szerepelt, maga Erdély sportszemponctól kihasználatlan őstaija, kiaknázatlan kincsek tárháza volt. Csak a legutóbbi években kezd némi derenges mutatkozni eme szomorú homályban s jellemző a modern sportoknak minden korlatot ledöntő eriai erejére, hogy még Magyarországnak sportbeliieg is legelhanyagoltabb, leghátramaradtabb vidékeim: az erdélyi kisvárosokban is tud híveket hódítani.

De milyen tusa árán! Nehéz csapasokon dolgoznak itt a fáradhatalatlan utörök, kiknek gyakran egyedüli sportjuk a kezdet nehézségeivel való örökös

birkózás. Sok idealizmussal, segítség nélkül meg nem érte, ezerféle anyagi gond közepette küzd szerettségjel néhány lelkes ember, kiknek szívében lobogva ég a nagy nyugati kultúra, a modern eszmék utáni sóvárgás, kiket megkapott a testnevelés főnséges mozgalmának egy kis idetévedt szelleje, akik teremteni, alkotni vágnak, kik nyugalmaikat, mindenüket áldozták és áldozzák a sportnak, de akiket senki nem támogat, nem ismer, nem lát s akik mégis alapozói, megteremtői a nagy magyar testnevelési kulturának.

Igy áll a tomegsport ügye Erdélyben. Lehet, hogy Magyarország más vidékein is, mert a budapesti szövetségek képtelenek még csak kezdeményezni is valamit a vidék, az ország érdekében, de nincs az országnak egy vidéke, mely sportszemponctól és egyébként is annyira kirekesztett, elzárt és elhanyagolt lenne, mint Erdély.

Még Kolozsvárt is, mely pedig legközelebb van a központhoz, melynek sportja országos viszonylatban is számottevő tényező — a szuoencionált KEAC-ot kivéve — nyomorral küzdenek az egyesületek. Marosvásárhelynek, ennek a modern, szinmagyar városnak feloszlás szélén áll egyetlen sportegylete, Nagyszében még a football-bírói díjakat sem tudja fizetni, Piskinek még planirozott pályája sincs, a Desi Atl. Club pénz hiányában nem is működik s végül Dévát az árvíz söpörte el — talán örök időkre. A többi erdélyi városban: Brassó, Gyulafehérvár, Torda, Szászrégen, Székelyudvarhely, Szamosújvar stb. nincs sportegylet és nincs sport.

Kitől várjunk itt segélyt?

Messze vagyunk, kiesünk a forgalomból, elmaradtak, szegények vagyunk s csodálatos, mégis elni akarunk. Az olimpiász előtt azt hallottuk: „Csak most összpontosítani, összehozni minden erőt, majd Stokholm után jön a decentralizáció, jön a tomegsport, a vidék fejlesztése.” S mi jött? Semmi, azaz, hogy jön a berlini olimpiász, jön a régi nóta: „Csak most, Uraim, csak most”.

Itt van a székelyföld. A magyar erő, a magyar virtus tulajadó ősforrása. Az örökös küzdelemben megedzett, a létért való nagy harcban acélossá edzett székelység felhalmozott energia tömege. Ugyan kinek jutott mar valaha eszébe, hogy beplántálja a sport magvat ebbe a hálás anyagba, ki próbálta már gyümölcsöztetni a székelység friss erejét, intelligenciáját és találékonyágát, mely véleményem szerint felér az amerikaiéval — magyar sport javára?

Mintha nem is egy országban élénk. Nekünk, ha valami magától értetődő, természetes dolgot kívánunk, vagy akarunk kiharcolni, mindig a külföldre kell hivatkoznunk. Minden ország decentralizálja, általánossá igyekszik tenni sportját. Minden ember tudja, hogy a nyugati fővárosok nem egyedüli sportgöpcpontok s nem állanak az országos fejlettség nivója fölött. Németországban a válogatott mérkőzéseket felváltva más-más városban rendezik, hátrahagyva mindenütt egy-egy nagyra növesztett sporttábor, érdeklődőt és sovimsztát. Mikor jutott a hatalmas MLSZ-nek eszébe, mikor hallottuk még csak feltetésnek is, hogy az MLSZ valahol vidéken, akarmelyik városban is propagatív mérkőzéseket rendezett volna? Pedig ama bizonyos tilaimi napokon, melyeknek célja tisztán anyagiakra vezethető vissza, az MLSZ akár négyöt rezervecsapatot, sőt nemzetközi mérkőzést is tarthatna vidéken anélkül, hogy áldozatába kerülne. Ez csak egy példa, de lehetne százzal felhozni annak beigazolására, hogy csak a sportpropaganda szempontjából mennyi elmulasztott és hátralevő feladata van a központnak, a szövetségeknek a vidékekkel szemben.

Ez nem kegy, ez nem könyörödomány ez segély, ez eminens kötelesség, az égető szükségesség kiáltó követelése. Amíg a magyar

sport nivója Pesten a svéddekével, a vidéken az oroszokéval tart lepest, addig az országos átlag mindig közepes eredményt fog adni, addig Magyarország sonasem tor elo a sportban vezető nemzetek köze, addig nálunk a sport is csak külszin, latszat dolgában fejlett és erős, mint annyi más intézményünk, melyet a nyugattól átvettünk — a lenyeg megertése nélkül.

Közös panasza ez a vidéknek s hatása fokozottan érezhető Erdélyben, mert annig Magyarország nélkülöz, addig Erdély nyomorog, ami a vidéken hiányos, az Erdélyben minden bizonyítással teljesen hiányzik.

* *

Ez évben is, mint eddig Kolozsvár állott az erdélyi sport középpontjában. Regi sport-tradíciói, egyeteme, sporttelepe s intelligens tarsadalma révén az ő feladata lenne első-sorban sportpropagandát csinálni az erdélyi városokban. Sajnos azonban azok, kik Kolozsvárt a szabadtéri sportokat, különösen a futballt meghonosítottak olyan szellemet vittek abba, mely adáz, keshegyig menő harcnak és ellenségeskedésnek vetette meg az alapját s mely kicsinyes célokért és előnyökért feladta a nagyobb, érdemesebb feladatokat, sőt magát a sportot is. Ennek beteg ma a kolozsvári sport. Ennek a hibás sportpolitikának most ért meg a gyümölcse. A sok szított ellenségeskedés sorozatos botrányokban kulminált, melyek nemcsak a közönséget, de a jobberzesű sportembereket is elriasztották a sporttól s első-sorban volt okozója az örökös deficiteknek, rengeteg anyagi és erkölcsi károknak. Ez jellemzi az 1913 évet: 11. csapat játszott egy pályán, terminushány, botrányokkal megszerzett gyenge bajnoki mérkőzések, hirtá-pokban leadott tendenciózus, kiélezett cikkek s mindezek eredményeként a közönség bizalmának és szeretetének elfordulása.

Súlyos rázkódásokat okozott a diákságot eltiltó miniszteri rendelet is, mely elvonta a KAC fotómaszát, a tanulmányi jogot s mely valóságosan tönkretette Erdély legnátalmasabb futballi együletét az Akadémiát, mely elvesztvén nagy sportanyagát a kereskedelmistákat, elvesztette leteleit s teloszlatatott az Akadémia igazgatósága által.

Mint látható nemcsak gazdasági életünk, de futballsportunk is súlyos válságon ment át az elmúlt évben. Viszont egyetlen eredménye ez évnek, hogy maguk az együletek is belátták ennek a meddo harcnak a sorvasztó hatását és érezhető a közeledés, melyet a tervbe vett városközi mérkőzések megvalósítása talán teljesebbre fog majd tenni, nagy hasznára nemcsak a kolozsvári, hanem az egész erdélyi sportnak. Ennyit a futballról.

Atletikában a KEAC évtizedes, komoly, alapos munkája nyomán az eredmény most kezd kibontakozni. A statisztikában elért hettelek helye az első vidéki atletikai egyesülete teszi a KEAC-ot. A BEAC-cal és a CSE-vel rendszeresített klubközi versenyen kívül még három atletikai versenyt rendezett. Nyert 50 első díjat s 17 junior számot. Sajnos, a KEAC-on kívül többi klubok nem dolgoznak komolyan az atletikában, pedig a KKAS-nak vidéki futballisták részére rendezett atletikai versenyen is kitunt, hogy a többi együletekben s a futballisták között is kiváló atletai — tehetségek rejtőznek.

Vívásban a KEAC megnyerte a vidéki kardcsapatbajnokságot s az országos csapatversenyben harmadik lett.

Uszospont az idén nem volt, mert a város az egyetlen sportcélokra alkalmas uszodát, mielőtt az új elkezdült volna, lebontatta.

Birkózásban a KEAC hatalmas fiatal gardája házi versenyeken mutatta be nagy fejlettséget, míg neves birkózói: Gál, Szomorú stb. országos és nemzetközi versenyeken szerepeltek igen jól.

Tornát a MOTESZ erdélyi vezéregylete a KAC kultiválta legjobban, míg a korcsolyázásban a KEAC s a KKE. (Kolozsvári Korcsolya Egylet) fejlesztették országosan ismeretileg nagyszerűen díjazott versenyekkel a kolozsvári versenyzőket.

* *

Ez dióhéjban az 1913. év sportkrónikája Erdélyben. Nagy feladatok, rengeteg tennivaló előtt áll Erdély a sport terén, de merem állítani, ha meghonosodik itt a sport, ha megindul a rivalizáció az erdélyi városokban, ha több támogatásban részesül, ha láthat, tanulhat, akkor nagyot fog produkálni.

A Kecskeméti AC.

Mielőtt a cikk címében foglaltakra rátérnék, nem mulasztatom el, hogy egy pár szóval meg ne emlékezzek arról a szerencsétlen helyzetről, melybe a Kecskeméti Atletikai Club sporttelep hiányában sodródott s amely ugyszólván lehetetlenné teszi, hogy Kecskeméten a főváros nivóját még csak meg is közelítő sportélet fejlődjen ki.

Ugyanis Kecskemét th. város közgyűlése már két évvel ezelőtt, megboldogult polgármesterünk, Kada Elek idejében megszavazta a sporttelepet, amit a vasút melletti fátalepek helyére terveztek. Már-már úgy látszott, hogy a sporttelep kérdése nemcsak elvileg, hanem a valóságban is meg lesz oldva, mikor közbe jött a földrendés, azután pedig Kada Elek súlyos betegsége. Ettől kezdve már beszéltek, hogy ezt a sporttelepet nem lehet megcsinálni, mert roppant nagy pénzaidozatba kerülne, amit a város nem bír el, hanem a vasút másik oldalán, a Vigadó mellett fogják a sporttelepet felépíteni. Körülbelül egy évvel ezelőtt ezt az ügyet a közgyűlés elé is terjesztették. A közgyűlés mezuaválta az előbbi közgyűlési határozatot és megszavazta elvileg a sporttelepet a Vigadó melletti területen. A sporttelep felépítését pedig az új városi mozgóképháznak a várost illető jövedelméből tervezték. Azóta elmúlt egy esztendő és a sporttelepből ez ideig semmi. Pedig a mostani pálya olyan állapotban van, hogy az egyáltalán még csak futballmérkőzés tartására sem alkalmas, nem is szólva az atletikáról. A klub anyagi állapotáról jobb nem beszélni. Az idei szezonban például majdnem minden mérkőzésére ráfizetett a KAC, mert a jelenlegi futballpálya nagyon messze van, közlekedési eszközök nincsenek s ha egy kissé felhős az ég, akkor már nem mer kijönni a közönség, mert a pálya nincs védve az időviszontagságai ellen. Milyen másképp volna minden, ha bent, vagy a város közelében tribünös pálya lenne!

Eddig a helyi sport teljesen önerejéből tartotta fenn magát és az anyagi bajokkal — bár nehezen — megküzdve mégis haladt előre. És ebben első sorban a Kecskeméti Atletikai Clubé az érdem, mely a sportot Kecskeméten meghonosította. Ez az egyesület működését mind szélesebb rétegre terjeszti ki s mind több sportágat illet fel. De ez a sportélet ilyen állapotok mellett csak stagnál és nem sokaig fogja fenntartani magát.

Az állam ezeket költ testnevelési célra. Kecskemét város vezetősége pedig semmiféle kulturkérdés elől sem zárkózik el és épen ezért érthetetlen, hogy miért épen csak a kecskeméti sport mostoha gyermek? De remélem, ismerve Kecskemét th. város tisztviselőinek minden kulturmozgalom iránt tanúsított érdeklődését és jóindulatát, a sporttelep kérdése valószínűleg nemsokára valóság lesz.

De most már elég a siránkozásból, rátérek tulajdonképeni tárgyamra, a KAC 1912—13. évi működésére.

A KAC. 1912—13. évi futball idénye, tekintve a rossz pályaviszonyt, igazán nagy haladást mutat.

A KAC ez idényben 5 csapatot állított ki: u. m. KAC I, KAC II, KAC ifjúsági, KAC Testvériség, KAC Kossuthváros.

Az első csapat az 1912—13. bajnoki évadban a pestvidéki kerület második helyezette lett. Játszott 35 mérkőzést, megnyert 21, veszített 10, eldöntetlenül végződött 4. Adott 89, kapott 27 goalt. A második csapat szerepelt 9-szer, győzött hétszer, eldöntetlenül végzett kétszer. Adott 38, kapott 13 goalt. A KAC ifjúsági csapata megnyerte Kecskemét város ifjúsági bajnokságát, ami a KAC rendezésében folyt le hat helybeli ifjúsági csapat részvételével. A Testvériség és a Kossuthváros is szép eredménnyel szerepelt.

Az atletikát a KAC tagjai pálya hiányában nem űzhatték.

A vívás serényen folyik szerény helyiségünkben Bach Benő vívómester vezetése mellett s dicsekvés nélkül mondhatom, hogy vívógárdánk a vidéken kiváló klasszist képvisel, amit az a körülmény is bizonyít, hogy a Magyar Testgyakorlók Körének híres vívógárdája csak nagy nehezen 12:14 arányban tudta csapatunkat legyőzni. Jelenleg 80 rendszeres vívónk van és gyermekvívó csapatunk is szépen halad.

Birkózóink is szorgalmasan treniroznak dr. Előd József nehéz súlyú birkózó bajnok és Baranyi István vezetése mellett.

Ez évben három versenyen szerepeltek. Egy Kecskeméten folyt le a KAC rendezésében Temesvár ellen, amit 13:11 arányban elvesztettünk; egy revás volt Temesvárott; amely eldöntetlenül végződött. Majd Szolnokon szerepeltek a birkózók, s fölüeny győzelmet arattak. Baranyi István pedig november 30-án az Ujvidék bajnokságáért rendezett versenyen a középosztályban második lett.

A többi sportágat pályahiány miatt nem kultiválhattuk.

Hiszem, hogy ha a KAC működését a mostani nehéz körülmények nem fogják hátráltatni, hogy sportunk fejlődni fog. Bizalommal tekintek a jövő elé és zászlónkra írjuk Kecskemét város ősrégi jelmondatát: „Teher alatt nő a pálma“ — és a leendő sporttelepbe vetett hittel haladunk előre a cél felé.

Gerő Miksa.

Győr.

Mély csend honol a győri sporttelepeken, hol a korai tavasztól a tél beálltáig igen élénk élet uralkodott. A labdák, a jelző zászlók és dresszek szük zárkában alusszák már téli álmukat és majd csak a tavaszi napsugár nyitja meg dohos levegőjü börtönük ajtaját.

Nem tagadható, hogy a dunántúli városok között Győrött van legélénkebb sportélet. Sok a hive az atletikának, a vízi sportnak, de legnagyobb táborra a labdarugásnak van. Nem kevesebb, mint 10—12 egyesület csapata osztozik a rendelkezésre álló két sporttelepen.

A Győri Torna Egylet jó képességű labdarugó csapata mellett a fősúlyt ma már az atletikára helyezi. És ezen a téren elért sikerei után valóban büszkén zárhatta le az 1913-ik év könyvét. Ez az egyesület a tél hónapokat sem tölti télenül. Elsőrangú fővárosi vívómestert szerződtetett, ki hetenként háromszor a kardvívás sportjára oktatja az izmosabb karu tagokat.

A Győri Torna Egylet elnöke dr. Németh Károly, udvari tanácsos, országgyűlési képviselő. A labdarugó csapat kapitánya: Meixner Mihály, kinél lelkesebb sportembert aligha találunk széles e hazában.

ball idenye,
gazán nagy

ot állított ki;
usági, KAC

jnoki évad-
k helyezette
egnyert 21,
öt 4. Adott

csapat sze-
ldöntetlenül
tt 13 goalt.
Kecskemét

a KAC ren-
sági csapat
a Kossuth-
pelt.

a hiányában

ny helyisé-
r vezetése
atom, hogy
sszist kép-
zonyit, hogy

ének hires
en 12:14
zni. Jelen-
yermekvívó

tréniroznak
ozó bajnok
t.

szerepeltek.
C rendezé-
l arányban

mesvároti;
ajd Szolno-
ényes győ-
ig novem-
ért rende-
n második

niatt nem

üködését a
fogják hát-
g. Bizalom-

nkra írjuk
át: „Teher
5 sportte-

a cél felé.
erő Miksa.

telepeken,
táig igen

elő zász-
sszák már

zi napsu-
rtónuk aj-

uli váro-
sportélet.

sportnak,
snak van.

sület csa-
két sport-

égű lad-
a már az

elért sike-
a le az

let a téli
rangu fő-
hetenként

oktatja az

. Németh
lési kép-
ya: Meix-
ortembert

A labdarugó csapatok között első helyen az Egyetértés áll.

Mély fájdalommal tölt el minden győri sportbarátot, hogy a közönségnek ezen dédelgetett csapatán a visszafejlődés félreismerhetetlen jelei mutatkoznak. Nem tudjuk, hogy a vezetőség hibája-e ez vagy csak muló jelenség, mely a tavasszal nyomtalanul eltűnik.

Második helyen a Győri Torna-Egylet, harmadikon a Hungária, negyediken a Bördisművesek Torna Clubja, ötödiken a Dunántúli Atletikai Club csapata áll. A többi csaknem egyforma ifjúsági csapat.

Meg kell még emlékezni a Bördisművesek Torna-Clubjának súlyos veszteségéről. Ugyanis: Kovács Bódi csapatkapitány beleszeretett egyik labdarugó társának nővérebe és mivel szerelme viszonzásra nem talált, egy revolvergolyóval némitotta el saját szívének fájdalmát.

A 21 évet élt fiatalember temetésén megjelentek a győri sportegyletek kiküldöttei is, kik egyesületük megbízásából koszorukat helyezték a ravatalra.

Kár, nagy kár Kovács Bódiért, ki egyik leglelkesebb tagja volt klubjának.

Mire e sorok napvilágot látnak, egészen biztos, hogy Szent Peter hiába védte a menyország kapuját, gólt rugott abba Kovács Bódi, kinek emléke örökké élni fog a győri sporttársadalomban.

Ezzel dióhéjban beszámoltam a győri sportéletről. És hogy referádám teljes legyen, megírom azt is, hogy a Győri Csónakázó egylet, valamint a Győri Torna Egylet evezős osztálya több mérföldes kirándulást tett és hogy a tavaszra nagyobb szabású verseny rendezését határozta el, melyen a fővárosi egyletek is részt vesznek.

A labdarugó bajnokságban a Tatabányai Sport Club derék csapata egy ponttal vezet.

Az Egyetértés erősen bizik, hogy a tavaszi mérkőzések folyamán legyőri hatalmas ellenfelét, mely csak egy tizenegyes révén tudta a győzelmet tőle elragadni.

A Sport t. olvasóinak kellemes karácsonyi ünnepeket kíván.

Feledi Károly.

Az Ujvidéki TK.

Karácsony a szeretet ünnepe: az egész világé. Ekkor el kell némulni minden ellentétnek, el kell fojtani minden keserűséget, ami netán szívében lappang és a magyar sport híveinek szívében szent karácsony ünnepén szeretet és békének kell honolnia.

Épp ezért az ujvidéki sportról írva, kikacsolok mindent, ami disszonanciát vihetne bele a karácsonyi ünnepek békehangulatába és szűk keretek közé illeszkedve rövid képét adom az ujvidéki sportnak, hű mását kívánva nyújtani annak, ami van és annak, ami nincs.

A fjordok hazájában van egy kis sziget a tenger belsejében. Alig laknak rajta 4—500-an. A tenger árja folyást előnti a kis földdarabot, tönkretéve a lakosság egész vagyonkáját. És ezek a szívós emberek felváltva dolgoznak kora hajnaltól késő éjszakáig, töltést után építenek és amikor már azt hiszik, hogy megbirkózhattak a vizóriás félelmetes árjával, az ár alámossa a töltést és előnt ismét mindent. De ez sem csüggeszti őket, rajongó, a szélsőségig menő honszeretettel csüngenek azon a talpalattnyi földön és inkább dolgoznak éjjel-nappal és töltéseket építenek, mintsem otthagynák azt a kis földet és mennének máshova, új hazát keresni... Ezek ezekhez hasonló reminiscenciák jutnak eszünkbe, amikor az ujvidéki sportról szólnak.

Annyi sportegyesület volt már itt, annyi

kiváló atléta ember nőtt nagyra itten és mindig előntött bennünket a közönség közönyének árja, ugyannyira, hogy másutt ré megunták volna meddőnek látszó kísérleteiket tovább forszirozni. De mi csökönyös szívóssággal dolgoztunk, küzdöttünk az árral és ha a látszat nem téveszt: az Ujvidéki Testgyakorlók Körének sikerülni fog oly magas és áttörhetlen töltést építeni, amely annyi balsiker után az ujvidéki sportéletnek minden árral szemben is erős védőbástyáját fogja képezni.

De azért a töltések építését még soká nem hagyhatjuk abba.

És mert mi: itt lenn az ország déli csúcán a magyar sportnak végvára vagyunk, a karácsonyi ünnepi hangulatok közben fordulunk a hivatásos sportkörökhöz, kérve őket, becsüljék meg a mi munkánkat és legyenek jóakaró támogatóink.

Kicsiny, maroknyi egylet vagyunk, de szívében, lelkünkben lobogó lánggal ég a sport iránti szeretet messzire elvilágító lángja.

Csak jóakaratu támogatás kell és nemzetiség lakta határszéli Athénünkben diadalmasan, fennen fog lobogni a magyar sport büszke, háromszínű trikolorja!

Mayer József,

az Ujvidéki Testgyakorlók Köre elnöke.

Gyöngyös.

A Gyöngyösi Atletikai Klub újjászületése óta a harmadik évét futotta meg az 1913-iki esztendőben. Tenni akarással indult működése útjára az új éra alatt s a 3-ik év már ennek megfelelő eredményt, fokozatos meg erősödést s a közönség érdeklődését és szimpátiáját hozta meg számára.

Az egyesület alakulásától kezdve ambiciójával dolgozott s ezen törhetetlen munkakedv

Royal-kávéház

Szeged.

Tulajdonosok! **Matejka és Fliegel.**

A sportférfiak állandó találkozó helye; az összes sportlapok bevezetve.

Állandó cigányzene!

Minden

vasárnap tombola!

TELEFON 10—60.

König Salamon

könyvnyomdája

Szeged, Kelemen-utca 5. szám.

A sportegyesületek igen szép összeget takarítanak meg, ha nyomtatványaikat lapunk nyomdájában rendelik meg.

Plakátok, rölapok, tagsági igazolványok, belépési nyilatkozatok, felszólítók, meghívók, névjegyek stb. stb. a leggyorsabban és legcsinosabban lesznek elkészítve.

Kérjenek feltétlen árajánlatot és akkor meggyőződnek a sportegyesületeknek kivételesen megszámitott olcsó árakról.

TELEFON 10—60.

azt eredményezte, hogy a szakosztályok az egyesület teljes működésében harmonizáltak. A labdajáték, különösen nyilvános versenyeken való részvétel által elért eredményeivel tette magát közönsége előtt kedvelte. Az atletikai szakosztály kissé háttérbe szorult s mindamellett a versenyeken fiatal atléta gárdájával résztvevett és ermekkel gazdagon jött haza. Legyen szabad ezen a helyen hivatkozni arra, hogy amidőn Északmagyarország mezei futóversenyén résztvevett, a Kassai AC elől a csapatbajnokságot elhozta. Majd résztvevett egy elsőrangú budapesti egyesület által rendezett versenyen, nemkülönben a folyó évi augusztus 31-én Diósgyőrben megtartott országos propaganda viadalon is és többkevesebb szerencsével benevezett atlétái mindenünnen szerény díjakkal tértek meg. Tehát amint látható, az atletika igaz, hogy gyermekkorát éli még Gyöngyösön, de az eddig elért eredmények erős zaiogai a későbbi férfias küzdelemnek.

A torna-, vívó- és céllövő-szakosztályok közül csak a vívó-alosztály működött, míg a tornára alkalmas anyagot a téli sport vonja el, melynek eredménye egy házi korcsolyaverseny lett, melyet a hölgyek bevonásával rendezett a GyAK.

A folyó évben kitűnően sikerült mulatságot is rendezett Gyöngyös legelső sportegylete. Április 12-én helyi sportifriak által írt és megzenésített kétfelvonásos operettel lepte meg a közönséget az „Egy fantasztikus csók” keretében. Megelőzőleg sport-allegória, kabaré-számok voltak, majd a szünet alatt vetített képek, az előadás után tánc reggelig. Ugy anyagi, mint erkölcsi tekintetben fényesen sikerült e multság. A nagy siker legfényesebb bizonyítéka, hogy már most uniszolják a GyAK-ot Gyöngyös szépei, hogy a multkorhoz hasonló multság rendezését már megkezdhetné.

Egyesületünk életében a mult év elején fontos személyi változás is történt, ugyanis újraalakulás óta ügybuzgó elnökünk, Székely István főgimnáziumi tanár a fővárosba történt távozása következtében tisztségéről lemondott; helyette elnökké városunk lelkes sport-barát polgármesterét, Kemény Jánost választotta meg a közgyűlés. Székely Istvánt érdemei elismerésül védnökké választottuk s a megválasztásáról szóló oklevelet részére ünnepélyesen kiadtuk.

Tagjaink száma csekély hullámozást mutat a kilepett tagok helyébe újak jöttek; — sajnos törölni is kellett több tagot a tagdíj nem fizetése miatt.

Folyó év február havának első hetében városunk ezreinek érdeklődését keltette fel mezei futóversenyünk. Ifjaink közül nyolcan állottak starthoz s egy kivételével a 14 kilométeres futásban egymástól alig megkülönböztethető csekély időközökkel be is érkeztek. Az utirányt a helyben állomásozó 15-ik cs. és kir. huszárezred két főhadnagya volt szíves lóháton jelölni. Az elsőnek beérkezett Hollós Károlyt Mierka Emil lovag, huszárezrednagya ur szép kivitellő s nevének kezdőbetűivel ellátott ezüst órával lepte meg.

A téli szezonra egyesületünk vezetősége rődlipálya létesítését határozta el.

Amilyen idegenkedéssel fogadott bennünket városunk közönsége 1911. év március 11-én történt újraalakulásunkkor, éppen olyan szeretettel és bizalommal vesz körül bennünket most. Nem csekély mértékben járulunk hozzá ahhoz támogatásunkkal, segítő jobb nyújtásával, hogy 18.000 lelket számláló városunk már négy sportegyesülettel dicsekedhetik Ezek: GyAK — GyKLA — GyMTE s végül GyKASE. Ezen négy egyesület közül azonban csak a GyAK tagja a szövetségeknek.

Klubunk fejlődése, haladása és ernyedetlen munkálkodása záloga annak, hogy a jövőben még inkább virulni fog. Mindannyian

bíszkén gondolunk arra, hogy városunk nevét és színét viselő atlétáink buzgalmukkal mindig odatörekedtek, hogy megállják helyüket más városok atlétáival szemben s ezzel nemes versenyzésben városunknak dicsőséget szerezzenek. Elismert működésüket áldozatkészéggel honorálta közönségünk.

Azon forró kívánsággal végzem soraimat, hogy minden magyar sportegyesület támogasson az Ég nemes törekvéseiben, hogy minden egyes egyesület saját városának minden viharral megküzdő, megizmosodott hasznos intézménye legyen s nevével a testkultúrája terén fényt árásson!

Gyöngyös, 1913. év december hó 13-án.

Dr. Gyurtsik László
a GyAK titkára.

Az Ujvidéki AC.

Nagy vonásokban beszámolni az itteni sportviszonyokról, — ezt kéri tőlünk a Sport. S hogy ez a szerény beszámoló siralmas jeremiadban csucosodik ki, ez nem azért van, mintha értékes sport eredményt nem tudnánk felmutatni, hanem mert itt a sport nem részesül kellő pártfogásban. Panaszt panaszra lehetne halmozni: sport-mecenások nincsenek, a város érzéketlen sportügyek iránt s egyáltalán nem teljesíti kötelességet ezzel a kiváló társadalmi tényezővel szemben. A pálya iránti kérelem ott hever a torony alatt valamelyik asztalfiókban. Az egyik kérvény évek óta, a másik hat hónap óta. Még arra sem méltatja a tanács türelmes benyújtóit, hogy értesítsen őket, miszerint „fedezet hiányában sportpályát nem rendezhet be”. Megfeledeznek az illendőség szabályairól, — levélre választ sem ad. Nemet motorcsónakázók voltak itt tavaszkor — s fogadtatásukra volt „fedezet”. Magyar sport támogatásra nincsen.

Városunk idősebbik egylete, az U. A. C. eddig még semmi segélyben sem részesült a várostól, az ifjabb egylet, az U. T. K. sporttelepet kapott évi 5 arany lefizetése ellenében. Nos igen, ilyen és eddig tartott a nagylelkűség.

Sötét kép, remény nélküli. És mégis a jobb jövő elérkezésében bizunk; abban a sportszerető, áldozatkész közönségben, melynek segítségével eddig is fenntartottuk a mi kis egyesületünket, bizunk saját magunkban, a szeretetben, mely bennünket az ideális sporthoz fűz. S ha akkor majd újra beszámolót kell a Sportba írni „nagy vonásokban”, a jólét boldogító érzetében fogunk örömeinknek kifejezést adni. De ezt a szép reménységet még mindig a kiszámíthatatlan jövő, ez az örökös talányként sötétlő kérdőjel rejti magát. Talán jót hoz a jövő év karácsonya, talán nem... Ki tudja?...

Az UAC. különben ez évben 12 footballmeccset játszott, véglegesen megalakította ifjusági csapatait, melyek közül az első csapat most már a nagy UAC-ba olvadt s így most van első, második és harmadik csapata. Ifjusági házi atletikai verseny ez évben három volt s nem egy ifjusági versenyzőnk elsőrendű atlétának ígerezik.

A július 12-iki országos repülő napon országos atletikai versenyt rendeztünk, ugyszintén augusztus 20-án is. Mindkettő szép erkölcsi sikerrel járt. Volt egy országúti kerékpár versenyünk és legutóbb kerületi birkózó versenyt rendeztünk. A birkózást, melyet nálunk eddig sohasem kultiváltak, most mintegy huszonötven üzik.

Ez az 1913. év rövid története. Talán szürke és értéktelen, de szorgalmas s becsületes munka eredménye. S ha a sportok istene a jövőben kegyesebben fog reánk mosolyogni, hisszük, hogy fogunk értékesbet is produkálni.

Láppy Vilmos,
az Ujvidéki AC főtitkára.

Sátoraljauhely.

Az elmúlt 1913. esztendőben nem produkáltak az ujhelyi egyesületek oly sporteseményeket, mint amilyeneket a város sportszerető közönsége tőlük várt s nem tudták lebonyolítani azt a programot, melyet az év elején maguk elé kitűztek. Nem hibáztatható azonban egyik egyesület sem ezen látszólagos mulasztásért, mert az elmúlt esztendő nem az ambíció és szorgalom hiánya miatt volt sporteseményekben oly szegény, hanem a meglevő két pálya majdnem teljes hasznavehetetlenségén és az azzal járó kevés jövedelmen múltott. Sem a Sátoraljauhelyi Atletikai Club sem a Vasutas Sport Club pályája nincs bekerítve s a mindig szépszámú közönség alig negyedrésze fizeti belépő díját, úgy hogy minden mérkőzésre 25—30 koronát ráfizet a rendező egyesület. Hogy ily körülmények mellett mégis lebonyolították a bajnokiakat s még 8—10 barátságos mérkőzést is, az a vezetőségek kiváló finánc tudományát dicséri, no és az 1913. évi pénztári kimutatások beszélnek, hogy mennyi mínusz vitetik át a jövő esztendőre.

Az elmúlt év árvízcsapásai az ujhelyi Vasutas Sport Clubot is érzékenyen sújtottak, pályájukat a víz többször elöntötte. Egyizben másfél méteres víz borította, mely hetekig megbénította munkájukat. Ebből kifolyólag többször fordultak a Szövetséghez anyagi segélyért, kérvényüket azonban válaszára sem méltatták.

Az 1912. év végén már alapos remény volt arra, hogy a város négy sportegyesülete közös költségen körülkeríti a jobb fekvésű SAC pályát, de az utolsó percben ez is meghiúsult. Ugyanis a Vasutasok, kik a körülkerítéshez legtöbbször járulhattak volna, ígéretet kaptak a MÁV-tól, hogy az 1913. évben a vasutas kolónia részére vásárolandó területből egy modern sporttelep céljának megfelelő darabot kihalasanak, de a rossz gazdasági viszonyok miatt a MÁV. visszalépett a vasártól s ezzel a szép remények, melyek már egy második „Kinizsi” sporttelep létesítését látták, semmivé lettek.

Az elmúlt évi északkerületi bajnoki mérkőzésekben legszebb eredményeket az ujhelyi csapatok közül a kétségkívül legerősebb csapat, a SAC érte el, mely a kassai alosztályban második helyen áll. Különösen csatársora mutatott egész évben szép formát. Fejlődését hátrányosan befolyásolja azonban az, hogy nem rendelkezik állandó játékosokkal s csapatát folytonosan változtatni kénytelen.

A Vasutasokon igazán bevált az a régi igazság, hogy a footballban mily nagy szerep jut a szerencsének, bar játékosai a mezőnyben legtöbb mérkőzésen egyenlő ellenfélnek, sőt jobbaknak bizonyultak riválisuknál, mérkőzéseiket egy-kettőt kivéve, a legcsekélyebb góldifferenciával mégis elvesztették. Barátságos mérkőzéseik már szerencsésebbek voltak s több értékes győzelmet arattak.

Ugy a SAC, mint a Vasutasok nagy ambícióval indulnak a tavaszi küzdelmek elé s ha a Vasutasok tényleg megkapják azt a 4—5 kiváló játékos, kire számítanak, úgy a kerület egyik legerősebb csapata lesz.

A körülményekhez képest dicséretre méltó tevékenységet fejtett ki az „Egyetértés Sport Club” is, mely ez év őszén szerepelt először a bajnokságban s éppen a legerősebb csapatok ellen érte el legjobb eredményeit.

Sátoraljauhely negyedik egyesülete, a kereskedők meg ez évben nem neveztek a bajnokságra, de több barátságos mérkőzésen megmutatták, hogy fejlődés képes csapatuk a közel jövőben a kerület egyik számottevőbb tényezőjévé válik.

A. F.

Megjelenik
Egyes
Előfizetési
vidékre számla
Kelemen-utca
A Mag
Örszen

Nahát
telt olva
kövér
után —
botrányo
resz sor
téktelen
akad sa
hagyján
három
hibás, e
dolog.

Sietü
olvasót:
is a ko
sajtóhib
Nem. V
véglege
írni ez
hogy be
ségünk
Testnev
csöndb
me lözé
alapító
összeho
ismerjü
nyújtot
vetsége
jobbot
ben, cs
az elnö
s hogy
testnev
domán
lnak a
kalmat
testnev
tani é
ilyen r
törekv
körüm
ra. CIA.
makula
karakt
sége,
biztosi
ságtelj